

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11S/103/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4019200465
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4019200465.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Kostolanskej a členiek senátu JUDr. Dariny Vargovej a JUDr. Evy Šiškovéj, v právnej veci žalobcu: K. M., nar. XX. XX. XXXX, Y. V. XX, X., zastúpeného JUDr. Pavlom Gráčíkom, advokátom, Farská 40, Nitra, IČO: 51 721 554, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava, IČO: 30 416 094, za účasti: 1/ MH Invest, s. r. o., Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 36 724 530, zastúpeného JUDr. Allanom Böhmom, advokátom, Jesenského 2, Bratislava, IČO: 30 845 238, 2/ K. M., nar. XX. XX. XXXX, V. S. 4, X., 3/ E. M., nar. XX. XX. XXXX, X. H. XX, X., 4/ H. M., nar. XX. XX. XXXX, X. H. XX, X., o správnej žalobe zo dňa 08. 09. 2019 proti rozhodnutiu žalovaného č. 12907/2019/SV/48457 zo dňa 07. 06. 2019, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e rozhodnutie Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky č. 12907/2019/SV/48457 zo dňa 07. 06. 2019 ako i rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-NR-OVBP2-2018/031215-051 zo dňa 20. 12. 2018 a v e c v r a c i a Okresnému úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky na ďalšie konanie.

Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Pribratým účastníkom konania súd právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

I. Priebeh administratívneho konania

1. Z administratívneho spisu správny súd zistil, že spoločnosť MH Invest, s.r.o. (ďalej aj len „vyvlastiteľ“) podala dňa 20. 07. 2018 na Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky návrh na obmedzenie vlastníckeho práva do jedného roka vo vlastníctve žalobcu ako vyvlastňovaného k pozemku parc. č. KN-C p.č. XXXX/X, evidovaného na LV č. XXXX, katastrálne územie B., ako diel č. 1 vo výmere 2223 m², podľa geometrického plánu č. 11/18 vyhotoveného spoločnosťou GEOMETRIA, s.r.o., autorizačne overený autorizovaným geodetom a kartografom Ing. O. H. dňa 10. 04. 2018.

2. Prvostupňový správny orgán podaním zo dňa 23. 07. 2018 informoval verejnosť o začatí vyvlastňovacieho konania vyvesením na úradnej tabuli a internetovej stránke Mesta Nitra, úradnej tabuli miestnej časti Zobor a úradnej tabuli a svojej internetovej stránke.

Okrem toho podaním zo dňa 23. 07. 2018 oznámil o začatí vyvlastňovacieho konania a nariadenie ústneho pojednávania, ktoré bolo doručené žalobcovi dňa 17. 08. 2018.

Následne podaním zo dňa 26. 07. 2018 opravil informovanie verejnosti o začatí konania, kde nesprávne uviedol, že sa jedná o konanie o vyvlastnení a nie o konanie o obmedzení vlastníckeho práva do jedného roka.

3. Dňa 07. 08. 2018, dňa 17. 08. 2018 a dňa 10. 09. 2018 bol do spisového materiálu nahliadnuť žalobca, o čom boli spísané úradné záznamy.

4. Ústne pojednávanie sa uskutočnilo dňa 19. 09. 2018, o čom bola spísaná zápisnica a žalobca si počas ústneho pojednávania uplatnil námietky do zápisnice.

5. Ďalej bol žalobca nahliadať do spisového materiálu dňa 21. 09. 2018 a dňa 02. 10. 2018.

6. Prvostupňový správny orgán podaním zo dňa 08. 10. 2018 požiadal spoločnosť ÚEOS - Komercia, a.s., o odborné vyjadrenie, resp. vysvetlenie znalca, ktorá sa písomne vyjadrila podaním zo dňa 25. 10. 2018.

7. Dňa 19. 10. 2018 sa žalobca opätovne dostavil na prvostupňový správny orgán za účelom nahliadnutia do spisového materiálu a boli mu vyhotovené kópie dokumentov, ako aj sa dostavil dňa 29. 10. 2018 a dňa 05. 11. 2018.

8. Rozhodnutím č. OU-NR-OVBP2-2018/037046-3 zo dňa 24. 09. 2018 Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky rozhodol tak, že podľa § 12 ods. 1 správneho poriadku Ing. X. F. - hlavný radca, zamestnankyňa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky, nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci správneho konania vedeného na Okresnom úrade Nitra, odbore výstavby a bytovej politiky, pod spisovým č. OU-NR-OVBP2-2018/031215.

9. Prvostupňový správny orgán podaním zo dňa 07. 11. 2018 oboznámil účastníkov konania o doplnení spisového materiálu o vyjadrenie znalca v súlade s ust. § 33 ods. 2 správneho poriadku ich vyzval, aby sa v lehote 5 dní odo dňa doručenia tejto výzvy oboznámili s doplnením spisového materiálu.

10. Okrem toho prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. OU-NR-OVBP2-2018/031215-038 zo dňa 20. 11. 2018 vylúčil z konania účastníkov konania E. K., Bc. H. M. a K. M. ml. Proti tomuto rozhodnutiu podali vylúčené osoby odvolania, o ktorých rozhodlo Ministerstvo dopravy a výstavby SR rozhodnutím č. 06127/2019/SV/00293 zo dňa 07. 01. 2019 tak, že zamietlo odvolanie E. K., Bc. H. M. a K. M. ml. a potvrdilo procesné rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-NR-OVBP2-2018/031215-034 zo dňa 08. 11. 2018.

11. Dňa 12. 11. 2018 sa žalobca opätovne dostavil na prvostupňový správny orgán za účelom nahliadnutia do spisu a spísanie úradného záznamu, ako aj sa dostavil dňa 19. 11. 2018.

12. O ďalšej námietke zaujatosti bolo rozhodnuté rozhodnutím č. OU-NR-OVBP2-2018/043166-003 zo dňa 21. 11. 2018 Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky, tak, že podľa § 12 ods. 1 správneho poriadku Ing. X. F. - hlavný radca, zamestnankyňa Ministerstva vnútra SR, Okresný úrad Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci vyvlastňovacieho konania vedeného na Okresnom úrade Nitra, odbore výstavby a bytovej politiky, pod spisovým č. OU-NR-OVBP2-2018/031215.

13. Žalobca sa dostavil na prvostupňový správny orgán opätovne dňa 04. 12. 2018 za účelom nahliadnutia do spisového materiálu.

14. Okrem toho dňa 10. 12. 2018 Roman Cerulík ml. podal námietku predpojatosti voči Ing. X. F. a súčasne aj E. M. sa prihlásil do okruhu účastníkov konania. Vybavujúca pracovníčka Ing. Y. L. oznámila nadriadenej pracovníčke vznesenie námietky zaujatosti, v dôsledku čoho bolo podaním zo dňa 13. 12. 2018 odpovedané, že v čase podania námietky predpojatosti vo veci konala Ing. Y. L., a preto nebola námietka voči Ing. X. F. vyhodnotená ako dôvodná.

15. Zároveň prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. OU-NR-OVBP2-2018/031215-047 zo dňa 13. 12. 2018 vylúčil z vyvlastňovacieho konania o obmedzení vlastníckeho práva do jedného roka aj E. M.. Proti tomuto rozhodnutiu podal E. M. odvolanie, o ktorom rozhodlo Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky č. 10288/2019/SV/14798 zo dňa 18. 02. 2019 tak, že zamietlo odvolanie E. M. a potvrdilo procesné rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-NR-OVBP2-2018/031215-047 zo dňa 13. 12. 2018.

16. Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. OU-NR-OVBP2-2018/031215-051 zo dňa 20. 12. 2018 rozhodol tak, že podľa § 13 ods. 2 písm. a), b) v spojení s ust. § 2 ods. 1 zákona o vyvlastňovaní sa podľa geometrického plánu č. 11/2018 vyhotoveného spoločnosťou GEOMETRIA, s.r.o., sa vo verejnom záujme obmedzuje vlastnícke právo k pozemku do 1 (jedného) roka vlastníkovi - žalobcovi - LV č. XXXX, parc. F.“ č. XXXX/X, orná pôda, celková výmera parcely 39.260 m², výmera dielu 2.223 m², diel č. 1, činiteľ 1, menovateľ 1, stavebný objekt SO A511.1 v prospech spoločnosti MH Invest s.r.o., na účel podľa ust. § 4a zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov pre stavbu „Vybudovanie strategického parku“ k.ú. H., B., G., Z., B., O., E. v rozsahu stavebného objektu SO A511.1 Odvedenie dažďových vôd z retenčnej nádrže - stoka VA. Okrem toho bolo určené, že pozemok možno užívať len na účel, na ktorý bolo obmedzené vlastnícke právo do jedného roka (§ 16 ods. 1 zákona o vyvlastňovaní), t.j. na účel výstavby stavby v rozsahu stavebného objektu SO A511.1 Odvedenie dažďových vôd z retenčnej nádrže - stoka VA.

Dočasné obmedzenie vlastníckeho práva k pozemku môže začať plynúť dňom začatia stavebných prác na predmetnej stavbe po právoplatnosti stavebného povolenia za účelom uskutočnenia predmetnej stavby na objekte SO A511.1 Odvedenie dažďových vôd z retenčnej nádrže - stoka VA a skončí dokončením prác. Dĺžka prác v danom úseku nesmie trvať dlhšie ako jeden rok. Začatie dočasného obmedzenia vlastníckeho práva do jedného roka oznámi vyvlastiteľ vlastníkovi - žalobcovi najneskôr 15 dní pred začatím využívania pozemku a ukončenie prác najneskôr 30 dní po ukončení prác.

Po skončení obmedzenia vlastníckeho práva uvedie vyvlastiteľ pozemok do pôvodného stavu a tak ho odovzdá vlastníkovi pozemku - žalobcovi.

Obmedzením vlastníckeho práva k časti pozemku KX. p.č. XXXX/X, evidovanému na LV č. XXXX, k.ú. B., diel č. 1, nezanikajú vlastnícke práva k tomuto pozemku.

Následne boli uvedené námietky žalobcu a ich vyhodnotenie.

Podľa § 13 ods. 3 písm. a) zákona o vyvlastnení za obmedzenie vlastníckeho práva do jedného roka patrí vlastníkovi - žalobcovi náhrada vo výške 3.052,18 eur za rok za záber a podiel.

Náhrada za obmedzenie vlastníckeho práva do jedného roka k pozemku bola určená podľa § 4 ods. 3 zákona o vyvlastňovaní znaleckým posudkom č. 51/2018, ktorý vyhotovila spoločnosť ÚEOS - Komercia, a.s.. Znalecký posudok bol vypracovaný podľa vyhlášky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku.

17. Proti tomuto rozhodnutiu podali žalobca, E. M., Bc. H. M. a K. M. ml., odvolania, o ktorých rozhodol žalovaný, žalobou napadnutým rozhodnutím, opísaným v čl. II. tohto odôvodnenia.

18. Súčasťou administratívneho spisu sú aj ďalšie rôzne úradné záznamy, v ktorých sa vyjadroval žalobca k procesnej stránke konania.

II. Zhrnutie napadnutého rozhodnutia žalovaného

19. Napadnutým rozhodnutím č. 12907/2019/SV/48457 zo dňa 07. 06. 2019 žalovaný podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-NR-OVBP2-2018/031215-051 zo dňa 20. 12. 2018.

20. V odôvodnení žalovaný poukázal na napadnuté rozhodnutie, odvolanie, vyjadrenie vyvlastníteľa, ako aj doplnenie odvolacích dôvodov a v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného úradu spolu so spisovým materiálom v tejto veci v celom rozsahu, porovnal jeho výrokovú aj dôvodovú časť so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä s príslušnými ustanoveniami zákona o vyvlastňovaní v spojení so zákonom č. 175/1999 Z. z. a správneho poriadku, vyhodnotil uvedené dôvody uvedené v rozhodnutí okresného úradu, ako aj námietky uvedené v odvolaní, pričom nezistil dôvody na zrušenie rozhodnutia okresného úradu.

Žalovaný z predloženého spisového materiálu zistil, že okresný úrad na základe podaného návrhu vyvlastiteľa postupoval v súlade s ust. § 10 ods. 1 zákona o vyvlastňovaní a informoval verejnosť o začatí vyvlastňovacieho konania listom zo dňa 23. 07. 2018. Okresný úrad oznámil začatie vyvlastňovacieho konania listom zo dňa 23. 07. 2018 a nariadil ústne pojednávanie na deň 19. 09. 2018. Z ústneho pojednávania bola spísaná zápisnica, ktorá bola podpísaná účastníkmi konania v súlade s ust. § 22 ods. 3 správneho poriadku okrem žalobcu, ktorý napriek účasti na pojednávaní zápisnicu nepodpísal. Nakoľko žalobca vo vyvlastňovacom konaní v súlade s ust. § 10 ods. 12 zákona o vyvlastňovaní uplatnil námietky týkajúce sa skutočnosti, ktoré sú obsahom znaleckého posudku č. 51/2018, okresný úrad v súlade s ust. § 4 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní vyzval spoločnosť ÚEOS - Komercia a.s. o odborné vyjadrenie znalca, na účel posúdenia skutočností, ktoré sú dôležité na rozhodnutie o sume náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva. Znalec podal vyjadrenie zo dňa 25. 10. 2018 a zotrval na tom, že zvolená metóda bola v danom prípade, v danom meste a k rozhodujúcemu dátumu zvolená v súlade s platnou úpravou dôvodne a správne.

Ako vyplývalo z predloženého spisového materiálu vo veci, okresný úrad po preskúmaní všetkých priložených dokladov a po vyhodnotení návrhu vyvlastiteľa na obmedzenie vlastníckeho práva zistil, že sú splnené zákonom ustanovené podmienky na obmedzenie vlastníckeho práva a na základe uvedeného vyvlastnil vlastnícke právo k pozemkom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia v prospech vyvlastiteľa vo verejnom záujme podľa zákona o vyvlastňovaní v spojení s ust. § 4a zákona č. 175/1999 Z. z. pre stavbu „Vybudovanie strategického parku, k.ú. H., B., G., Z., B., O., E.“.

V danom prípade išlo o investíciu významne ovplyvňujúcu objem výroby a zamestnanosť, o ktorej rozhodla vláda Slovenskej republiky, že je investíciou vo verejnom záujme, t.j. jej význam sa prejaví v ekonomike Slovenskej republiky v sociálnej sfére zvýšením zamestnanosti či objemu výroby a taktiež v exportnej schopnosti. Verejný záujem na vyvlastnení nehnuteľností pre účely predmetnej stavby je nespochybniteľný, všeobecný záujem na uskutočnení predmetnej stavby prináša taký prospech rozhodujúcej časti spoločnosti, ktorý je v zjavnom nepomere s individuálnym záujmom vlastníka stavbou dotknutej nehnuteľnosti na jej nerušenom užívaní.

Okresný úrad pri skúmaní preukázania verejného záujmu na vyvlastnení predmetných pozemkov ako podklad zohľadnil Osvedčenie o významnej investícii pre realizáciu stavby č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13. 07. 2015 vydané Ministerstvom hospodárstva SR uznesenia vlády SR č. 401/2015 zo dňa 08. 07. 2015 v znení doplnenia Osvedčenia č. 20801/2015-1000-35613 zo dňa 22. 07. 2015 vydané Ministerstvom hospodárstva SR v zmysle uznesenia vlády SR č. 413/2015 zo dňa 21. 07. 2015 a v znení doplnenia Osvedčenia o významnej investícii č. 08806/2017-4220-10455 zo dňa 27. 02. 2017 vydané Ministerstvom hospodárstva SR schváleného uznesením vlády SR č. 95/2017 zo dňa 22. 02. 2017, v zmysle ktorých je predmetná stavba významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme. Žalovaný mal za to, že okresný úrad vykonal za účelom posúdenia existencie verejného záujmu náležité dokazovanie a rozhodnutie o vyvlastnení v časti týkajúcej sa existencie verejného záujmu presvedčivo odôvodnil, nakoľko je z neho zrejmé, prečo verejný záujem v danom prípade prevažuje nad súkromným záujmom vyvlastňovaného. Vzhľadom na uvedené žalovaný námietku žalobcu ohľadne absencie preukázania verejného záujmu vyhodnotil ako nedôvodnú.

K námietke žalobcu, že nebolo doložené právoplatné územné rozhodnutie v zmysle § 9 ods. 3 písm. g) a h) zákona o vyvlastňovaní žalovaný uviedol, že okresný úrad v danom prípade zohľadnil skutočnosť, že na predmetnú stavbu boli vydané Osvedčenia, čím bol vo vyvlastňovacom konaní preukázaný súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania podľa § 2 ods. 2 zákona o vyvlastňovaní v spojení s § 4a ods. 1 zákona č. 175/1999 Z. z. Okrem toho dodal, že v danom prípade v zmysle § 4a ods. 1 zákona č. 175/1999 Z. z. právoplatné územné rozhodnutie nahrádza osvedčenie o významnej investícii, ktoré podľa § 3 ods. 4 zákona č. 175/1999 Z. z. vyvlastiteľ dokladá k návrhu na vyvlastnenie, preto aj túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

Ohľadom nepreukázania nevyhnutnosti rozsahu vyvlastnenia žalovaný uviedol, že nevyhnutný rozsah je potrebné skúmať nielen z hľadiska rozsahu záberu nehnuteľnosti potrebnej na uskutočnenie účelu, na ktorý sa vyvlastňuje, ale aj z hľadiska intenzity zásahu. Žalovaný uviedol, že námietku rozšírenia vyvlastnenia možno použiť len v prípade, ak vyvlastnením dochádza k prechodu vlastníckeho práva k časti pozemku a vyvlastňovaný by tak nemohol užívať zostávajúcu časť pozemku. Vzhľadom na to, že v tomto konaní nešlo o prechod vlastníckeho práva ale iba o dočasné obmedzenie vlastníckeho práva a

celý pozemok ostáva naďalej vo vlastníctve žalobcu nebolo možné v konaní o vyvlastnení túto námietku uplatniť. Žalovaný podotkol, že rozsah vyvlastnenia musí byť primeraný účelu, na ktorý sa vyvlastňuje. Nemožno rozhodnúť o prechode vlastníckeho práva tak, kde stačí obmedzenie. Žalovaný preto aj túto námietku považoval za nedôvodnú.

Vyvlastniteľ zaslal žalobcovi návrh na uzatvorenie nájomnej zmluvy a zmluvy o budúcej zmluve o zriadení vecného bremena spolu s upozornením, že ak v zákonnej 15 dňovej lehote neodpovie na ponuku bude sa predpokladať, že dohodu odmieta. Žalobca prevzal uvedenú písomnosť dňa 14. 06. 2018 o čom svedčí doručienka uložená v spisovom materiáli okresného úradu. Žalobca na uvedenú ponuku reagoval listom zo dňa 28. 06. 2018, v ktorom spochybnil podstatné právne náležitosti daného úkonu, pričom nevyjadril určitý súhlas s predloženou ponukou. Žalovaný konštatoval, že v danom prípade nebolo možné cieľ vyvlastnenia dosiahnuť dohodou alebo iným spôsobom.

K výške náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva a k námietke voči postupu znalca pri stanovení náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva žalovaný konštatoval, že pri stanovení výšky náhrady postupoval okresný úrad v súlade s ust. § 4 zákona o vyvlastňovaní v spojení s ust. § 4a ods. 4 zákona č. 175/1999 Z. z. Žalovaný zároveň uviedol, že vyvlastniteľ vo vyvlastňovacom konaní doložil vyhotovený znaleckou spoločnosťou v odbore stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností ÚEOS - Komercia, a.s., ktorý spĺňa všetky zákonné požiadavky. Žalobca bol s požiadavkou na vyššiu náhradu za vyvlastnenie odkázaný na súd.

Námietku žalobcu, že účastníci konania nemali možnosť vyjadriť sa k veci pred nestranným správnym orgánom sa javila ako účelová, nakoľko v spisovom materiáli okresného úradu sa nachádza zápisnica z ústneho pojednávania zo dňa 19. 09. 2018, v ktorej sú zachytené námietky účastníkov konania. V spisovom materiáli okresného úradu sa nachádzajú aj ďalšie písomnosti, ktoré svedčia o tom, že okresný úrad dal účastníkom konania dostatočný priestor uplatniť si svoje námietky a podávať pripomienky.

Ohľadom pochybenia pri aplikácii právneho predpisu vo vyvlastňovacom konaní uviedol, že nakoľko do účinnosti zákona o vyvlastňovaní nedošlo k legislatívnej úprave procesu vyvlastnenia - zrušeniu štvrtjej časti - vyvlastňovanie v stavebnom zákone, v zmysle právneho princípu lex posterior derogat legi priori platí, že ak existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov rovnakej právnej sily, prednosť má neskorší, novší zákon.

K ďalšej námietke žalobcu o porušení postupu podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov, žalovaný dodal, že vyvlastnenie je návrhovým konaním, v ktorom vyvlastňovací orgán skúma splnenie podmienok vyvlastnenia v zmysle zákona o vyvlastňovaní, pričom žiadna z podmienok uvedených v zákone o vyvlastňovaní vo vzťahu ku stavbe, pre ktorú sa vyvlastnenie uskutočňuje, v sebe nevyjadruje povinnosť vyvlastňovacieho orgánu skúma konanie a rozhodovanie orgánov príslušných konať podľa zákona č. 24/2006 Z. z.

Po preskúmaní spisového materiálu k ďalšej námietke žalobcu žalovaný zistil, že žalobca v predmetnom vyvlastňovacom konaní vzniesol námietky predpojatosti proti viacerým zamestnancom okresného úradu konajúcim v danej veci a mal pochybnosti a výhrady k ich prítomnosti, resp. neprítomnosti a nimi vykonávaným úkonom počas ústnych pojednávaní. Žalovaný mal za to, že okresný úrad sa zákonným postupom zaoberal námietkou predpojatosti žalobcu vznesenou vo vyvlastňovacom konaní proti zamestnancovi okresného úradu Ing. X. F., preto žalovaný nemohol súhlasiť s tvrdením žalobcu, že v predmetnom vyvlastňovacom konaní konali a rozhodovali predpojatí a vylúčení zamestnanci okresného úradu. Okresný úrad sa zaoberal námietkami predpojatosti vznesenými odvolateľom proti zamestnancom okresného úradu, rozhodlo o nich a v odôvodnení rozhodnutia vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnilo nedôvodnosť námietky predpojatosti.

S poukazom na § 10 ods. 12 zákona o vyvlastňovaní žalovaný zistil, že žalobca bol okresným úradom v oznámení o začatí vyvlastňovacieho konania zo dňa 23. 07. 2018 riadne poučený o možnosti uplatniť námietky proti vyvlastneniu najneskôr pri prerokovaní návrhu na vyvlastnenie na ústnom pojednávaní a o dôsledku ich neuplatnenia. Ako vyplývalo zo spisového materiálu okresného úradu, žalobca využil svoje právo a v konaní pred prvostupňovým orgánom na ústnom pojednávaní uplatnil námietky proti vyvlastneniu a do konania na okresnom úrade aj po ústnom pojednávaní doložil dokumenty, podľa jeho názoru dôležité pre rozhodnutie, v ktorých opakovane uviedol námietky, ktoré už v konaní boli

ním uplatnené. Žalovaný konštatoval, že okresný úrad sa všetkými námietkami náležite zaoberal, vo výroku rozhodnutia o nich rozhodol a v odôvodnení rozhodnutia s odvolaním sa na príslušné ustanovenia právneho predpisu ich dostatočne vyčerpávajúcym spôsobom odôvodnil. Skutočnosť, že žalobca nesúhlasí s tým, že okresný úrad niektoré námietky žalobcu zamietol ako nedôvodné a právne irelevantné, nebolo možné považovať za nedostatočné vysporiadanie sa s jeho námietkami.

Žalovaný nesúhlasil ani s tvrdením žalobcu, že konaním a rozhodnutím okresného úradu bol žalobca ukrátený na svojich základných ľudských právach a slobodách. Námietky žalobcu a vyjadrenia vyvlastniteľa a k nim opätovné vyjadrenia a ich vzájomná argumentácia účastníkov konania bola počas prvostupňového vyvlastňovacieho konania veľmi obsiahla a argumentačne sa často opakujúca, pričom bolo potrebné uviesť, že do odvolacieho konania doložil žalobca množstvo dokumentov na podporu svojich tvrdení, s ktorými sa v prvostupňovom konaní podrobne vysporiadal už okresný úrad v rozhodnutí o obmedzení vlastníckeho práva. Nešlo o žiadne nové skutočnosti dôležité pre rozhodnutie vo veci obmedzenia vlastníckeho práva, nakoľko žalobca nebol so svojou argumentáciou úspešný v konaní na okresnom úrade, snažil sa tieto námietky opätovne uplatniť v odvolacom konaní. Žalovaný konštatoval, že sa podrobne oboznámil s dôvodmi odvolania, ako aj s dokumentami predloženými žalobcom v odvolacom konaní, pričom vzhľadom na žalobcom opakujúce sa stvrdenia zohľadnil výlučne tie, ktoré boli rozhodujúce pre posúdenie splnenia zákonných podmienok vyvlastnenia v zmysle zákona o vyvlastnení. Mal za to, že okresný úrad v predmetnom vyvlastňovacom konaní pri hodnotení dôkazov, na základe ktorých skúmal splnenie podmienok vyvlastnenia vychádzal zo zákonného rámca daného zákonom o vyvlastňovaní a zákonom č. 175/1999 Z. z., ktoré presne vymedzujú zákonné podmienky pre vyvlastnenie, a ktoré zároveň predstavujú hranicu voľnej úvahy správneho orgánu. Okresný úrad vykonával v predmetnom vyvlastňovacom konaní procesné úkony v súlade so zákonom o vyvlastňovaní a v lehotách, ktoré administratívne zvládal vzhľadom na množstvo námietok účastníkov konania a najmä ich rozsah, dokladanie dokumentov do konania účastníkmi konania a oboznamovanie účastníkov konania s týmito podkladmi pre rozhodnutie a ich následným vyhodnotením.

Záverom žalovaný uviedol, že doklady nachádzajúce sa v predloženom spisovom materiáli jednoznačne poukazujú na to, že vyvlastňovacie konanie bolo voči žalobcovi ako účastníkovi konania transparentne, mohol obhajovať svoje práva a záujmy, čo aj v konaní náležite využil. Zo spisového materiálu okresného úradu bolo preukázané, že žalobcovi boli všetky písomnosti riadne doručované, o čom svedčia doručky, ktoré tvoria súčasť spisového materiálu okresného úradu.

21. Žalovaný preskúmal vec v celom rozsahu, podrobne preskúmal formálnu aj vecnú stránku napadnutého rozhodnutia okresného úradu ako aj procesu, ktorý jeho vydaniu predchádzal a nakoľko nezistil nesúlad napadnutého rozhodnutia okresného úradu - jeho výrokovej alebo dôvodovej časti, so všeobecne záväznými predpismi, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

III. Argumenty žalobcu v podanej žalobe

22. Žalobou zo dňa 08. 09. 20189, doručenou správne súdu dňa 09. 09. 2019 a doplnenou zo dňa 18. 09. 2019, sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 12907/2019/SV/48457 zo dňa 07. 06. 2019, ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu č. OU-NR-OVBP2-2018/031215-051 zo dňa 20. 12. 2018 tvrdiac, že bol týmito rozhodnutiami ukrátený na svojich zákonných právach, vrátane základných ľudských práv a slobôd (práva vlastníť majetok).

23. V bode III. žaloby vymedzil žalobca dôvody žaloby a to najmä nedodržanie podmienok medzinárodného dohovoru - Aarhuský dohovor. Mal za to, že v prípade správneho konania, v rámci ktorého došlo k vydaniu napádaného rozhodnutia, sa jedná o rozhodovací proces súvisiaci s výstavbou a realizáciou strategického (priemyselného) parku v Nitre, keď sa jedná o investíciu extrémne veľkého rozsahu, s čím je samozrejme spojený výrazný dopad tejto výstavby na životné prostredie. V tomto smere je potrebné prihliadnuť aj na medzinárodnú zmluvu, ktorá bola Slovenskou republikou ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, a to konkrétne na Dohovor o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (tzv. Aarhuský dohovor), ktorý bol publikovaný v Zbierke zákonov pod číslom 43/2006 Z. z.. V tejto súvislosti odcitoval čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru. Jednoznačne s prihliadnutím na účel Aarhuského dohovoru je citovaný článok nutné vykladať v materiálnej rovine, teda prístup k správne

súdneho konaniu umožňujúcemu napadnutie úkonov orgánov verejnej moci nie je len niečo formálne, ale v prípade zrejmych nezákonností rozhodnutí vydaných v procese, týkajúcom sa životného prostredia musí byť v rámci tohto aj reálne zabezpečená náprava v prípade dôvodne napadnutých takýchto nezákonných rozhodnutí orgánov verejnej moci. Bol toho názoru, že v tomto konaní napádaným rozhodnutím práve tento účel nebol rešpektovaný, keďže s jeho relevantnými námietkami, sa žalovaný nevysporiadal alebo vysporiadal len vo formálnej rovine, bez zrejmeého zohľadnenia podstaty veci v jednotlivých konkrétnych vytykánych nedostatkoch. Je totiž zrejme, že cieľom čl. 9 ods. 3 a 4 Aarhuského dohovoru je zabezpečiť preskúmateľnosť aktov orgánov verejnej moci, a tým dostatočnú vymáhateľnosť práva v oblasti životného prostredia.

24. Ďalej žalobca uviedol zdôvodnenie žaloby, pričom v bode 1. uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je arbitrárne.

25. V bode 2 poukázal na to, že v odvolaní relevantne namietal určité skutočnosti v zmysle konkrétnych pochybení v rámci konaného vyvlastňovacieho procesu a samozrejme aj vyvlastňovacieho rozhodnutia, zakladajúce jeho vecnú nesprávnosť a nezákonnosť, a žalovaný sa s veľkou časťou takýchto jeho odvolacích námietok vôbec nevysporiadal.

26. Za jednu z podstatných námietok považoval tú skutočnosť, že nebola preukázaná nevyhnutnosť rozsahu vyvlastnenia ako jedná zo základných ústavou stanovených podmienok pre takéto štátno-mocenské odňatie vlastníctva (samozrejme neboli splnené ani zvyšné 3 kumulatívne predpoklady uvedené v čl. 20 ods. 4 Ústavy SR).

Z výrokovej časti vyvlastňovacieho rozhodnutia nie je zrejmy účel vyvlastnenia, keď v tomto kontexte správny orgán rozhodol o vyvlastnení pre stavbu „Vybudovanie Strategického parku“, čo je však zjavne extrémne všeobecný a tým pádom neurčitý pojem, ktorý má v tomto prípade vyjadrovať účel vyvlastnenia. V odvolaní uvádzal, že v zmysle § 13 ods. 2 písm. a) zákona č. 282/2015 Z. z. je obligatórnou náležitosťou každého vyvlastňovacieho rozhodnutia uviesť účel vyvlastnenia a vykladajúc zákon v kontexte s Ústavou SR (čl. 152 ods. 4 ústavy) je účel vyvlastnenia nutné vyšpecifikovať tak, aby bola z neho jednoznačne zrozumiteľná skutočnosť, že ide o vyvlastnenie v nevyhnutnej miere (v nevyhnutnom rozsahu) samozrejme vo verejnom záujme a za primeranú náhradu a na základe zákona, a nie že sa len stroho skonštatuje, že pre stavbu „Vybudovanie Strategického parku“; prečo práve tieto pozemky v rámci Strategického parku majú byť vyvlastnené (alebo inak obmedzené) a prečo zrovna o výmere 2.223 m² a čo tie ostatné, ktoré sú zahrnuté v Strategickom parku rovnako od začiatku, teda od schválenia príslušného osvedčenia o významnej investícii teda od 08. 07. 2015 - susedné pozemky, ktorých je viac ako 145.000 m²; a hlavne na aké konkrétne stavby má dôjsť k vyvlastneniu; uvedenie vo výroku rozhodnutia takého všeobecného pojmu ako „Vybudovanie Strategického parku“ je z hľadiska zistiteľnosti konkrétneho účelu, pre ktorý sa má vyvlastnenie realizovať, absolútne nepostačujúce, keďže ako už vyššie uvádzal, Strategický park je treba chápať ako všeobecný pojem v podobe súhrnu pozemkov a stavieb, ktoré sú potrebné pre prípravu a realizáciu Strategického parku.

Zároveň zdôraznil, že bolo vydané osvedčenie o významnej investícii pre držiteľa MH Invest, s.r.o., (teda dokonca pre obchodnú spoločnosť), ktoré umožňovalo štátu využiť predkupné právo do 2 rokov od schválenia významnej investície vládou Slovenskej republiky, teda od 08. 07. 2015.

Okrem toho bol toho názoru, že povinnosťou v tomto prípade bolo vyvinúť aktivitu pre držiteľa osvedčenia MH Invest, s.r.o., a dať návrh pre jednotlivé stupne verejnej moci pri územnom plánovaní, čiže nitrianskemu samosprávnemu kraju ako aj príslušným obciam, kde sa strategický park má nachádzať, na obstaranie a následne schválenie nových územných plánov (v prípade nitrianskeho samosprávneho kraja zmeny resp. doplnky platného územného plánu).

Strategický park je povinnosťou posudzovať tak isto v procese EIA v zmysle zákona č. 24/2006 Z. z., čo mohlo a malo nastať, teoreticky aj samostatne a súbežne s obstarávaním nového územného plánu, pričom strategický park napr. Haniska pri Košiciach, ktorý je obdobným strategickým parkom ako v Nitre sa posudzuje ako povinné hodnotenie vplyvov na životné prostredie a príslušným orgánom, a tým je Ministerstvo životného prostredia SR. V takomto prípade by rozhodnutie teoreticky bolo vydané tak, že

by obsahovalo informáciu o tom, že navrhovaná činnosť, čiže strategický park nie je v súlade s územnými plánmi regiónu a ani obcí a že bude potrebné túto navrhovanú činnosť aj po vydaní rozhodnutia o posudzovaní následne zosúladiť.

Zákon č. 24/2006 Z. z. jednoznačne v procese EIA, v prílohe č. 8 v časti 9 infraštruktúra položka č. 15 Projekty budovania priemyselných zón vrátane priemyselných parkov ukladá túto povinnosť minimálne pre zisťovacie konanie bez limitu, a teda je posudzovanie vplyvov bez akýchkoľvek diskusií zákonne nutné.

Poukázal tiež na to, že tu vôbec nebola možnosť preskočenia územného konania povoľovacích konaniach podľa § 32 ods. 2 Stavebného zákona, ako sa vyvlastiteľ opakovane snažil takúto skutočnosť podsúvať príslušným orgánom, ktoré mu bohužiaľ servilne vyhovel.

Jedna zo zrejmych nezákonností je aj tá, že špeciálny stavebný úrad pri vodných stavbách v zmysle Stavebného zákona § 120 ods. 2 si vyžiadal záväzné stanovisko podľa § 140 b) Stavebného zákona vydaného miestne príslušným stavebným úradom, ktorý overuje dodržanie podmienok určených v územnom rozhodnutí. Ak sa územné rozhodnutie nevydáva, špeciálne stavebné úrady povolia stavbu alebo jej zmenu len na základe záväzného stanoviska miestneho príslušného orgánu územného plánovania, ktorý overuje dodržanie zastavovacích podmienok určených územným plánom zóny alebo súlad s priestorovým usporiadaním územia a funkčným využívaním územia, ktoré je určené v územnom pláne obce.

Dodal, že medzičasom došlo k zastaveniu stavebného konania, predmetom ktorého bolo povolenie stavby mimoúrovňová križovatka Šindolka, na účely ktorej sa javí (aj keď explicitne to z vyvlastňovacieho rozhodnutia nevyplýva a to je podstata jeho námietok, že sa nedá vôbec posúdiť rozsah vyvlastnenia z hľadiska jeho nevyhnutnosti), že k vyvlastneniu došlo práve v súvislosti s ňou (odvedenie dažďových vôd aj z tejto križovatky).

S poukazom na § 1 ods. 11 písm. b) zákona č. 175/1999 Z. z. považoval za zrejmé, že strategický park, alebo Výstavba strategického parku je extrémne všeobecný pojem v kontexte potreby jeho konkretizácie vo vzťahu k zadefinovaniu účelu vyvlastnenia. Inými slovami teda o akú konkrétnu stavbu v rámci predmetného súhrnu stavieb, ktoré sú potrebné na realizáciu investícií v oblasti priemyselnej výroby, služieb, činností v oblasti výskumu a vývoja, má v prípade účelu jeho vyvlastnenia konkrétne ísť, o ktorú časť má ísť v súlade s územným plánom obce, ako aj v súlade s nadradeným územným plánom regiónu, aby si vyvlastňovaný mohol napr. skontrolovať, keby sa zákonne vyvlastňovalo na základe zákona č. 282/2015 Z. z., či je takéto vyvlastňovacie konanie súladné s § 2 ods. 2 predmetného zákona.

Zdôraznil, že žalovaný, v napádanom rozhodnutí, sa aj snažil uviesť niečo k jeho argumentom, avšak z vyvlastňovacieho rozhodnutia nevyplýva, na aký konkrétny účel k vyvlastneniu v tomto prípade vlastne došlo v tom zmysle, že pojem stavba „Vybudovanie strategického parku“ je extrémne všeobecný za žiadnych okolností neustaľujúci konkrétny účel vyvlastnenia, teda že na čo konkrétne (na akú konkrétnu stavbu) v danom Strategickom parku sa má vyvlastňovať. Mal za to, že toto bola veľmi podstatná skutočnosť, ktorá mala byť zahrnutá už vo výroku vyvlastňovacieho rozhodnutia z hľadiska presvedčivosti a zákonnosti rozhodnutia v kontexte dodržania jednej z ústavou stanovených podmienok vyvlastnenia.

K argumentácii ministerstva resp. aj prvostupňového vyvlastňovacieho orgánu, že sa jedná o dočasné obmedzenie vlastníckeho práva uviedol, že takéto účelové podsúvanie a zľahčovanie dôsledkov vyvlastňovacieho konania považoval tú skutočnosť, že sa má jednáť o umiestnenie dažďovej kanalizácie, ktorá doslova pretne v polovici jeho pôvodného 15 ha pozemku toto územie a obmedzí ho na pre neho dlhodobý neurčitý čas (možno na čas životnosti dažďovej kanalizácie na 100 rokov?) s nakladaním svojho vlastníctva, pričom zmarí jeho už 17 ročné vlastné investičné developerské zámery (v jednej časti pozemku 12 ročné zámery), keďže v zmysle Stavebného zákona sa na mieste, kde je uložená dažďová kanalizácia nedajú umiestňovať stavby a on mal tento pozemok už dlhodobo platným územným plánom obce, čiže mesta Nitra a svojimi zámermi určený na výstavbu 6 nadzemných bytových domov, obchodného centra, hotelov, kancelárií, apartmánových domov alebo napríklad aktuálne pre umiestnenie športovo spoločenského centra v kraji a teda aj multifunkčnej haly a to dokonca s možnosťou stavby národného hokejového štadióna s kapacitou aj 13 000 divákov.

Dodal, že ešte aj pokus o vydanie stavebného povolenia pre účely príprava Strategického parku Nitra a stavebné objekty aj mimoúrovňovú križovatku Šindolka teda de facto 4 pruhovej (prúdovej) cesty 1. triedy (alebo účelovej komunikácií?) s mimoúrovňovou obrovskou 6 ha križovatkou (na každú stranu cesty cca 3 ha) na čo sa zdá, že by malo toto vyvlastňovacie konanie nadväzovať, ako aj pre hore uvedený účel súvisieť, a táto stavba dažďová kanalizácia by zrejme mala odvádzať vodu zo stavby mimoúrovňovej križovatky a cesty, bol Okresným úradom v Nitre, odborom cestnej dopravy a pozemných komunikácií rozhodnutím č. OU-NR-OCDPK-2019/011597 zo dňa 12. 08. 2019 právoplatne 02. 09. 2019 zastavené pre nesplnenie zákonných podmienok žiadateľa - MH Invest, s.r.o., o vydanie stavebného povolenia, keďže stavebník ani na niekoľko ročné výzvy (de facto sa stavebník pokúšal 2 roky o to, aby špeciálny stavebný úrad pre cesty 1. triedy čo i len oznámil začatie konania) nedokázal zákonne zareagovať tak, aby doplnil žiadosť o zákonom požadované náležitosti.

V uvedených súvislostiach poukázal aj na výrokovú časť vyvlastňovacieho rozhodnutia, kde sa v bode 1 okrem iného uvádza, že po skončení obmedzenia vlastníckeho práva uvedie vyvlastiteľ pozemok do pôvodného stavu a tak ho odovzdá vlastníčkovi pozemku K. M.. Pokiaľ má byť tento výrok vyvlastňovacieho orgánu relevantný, bolo zrejme, že sa jedná o zjavne účelový, ba až zavádzajúci prístup, keď je zrejme, že po vybudovaní uvádzaného stavebného objektu čiže stavby - odvedenie dažďových vôd už predsa nebude možné dať pozemok do pôvodného stavu, a toto bremeno na ňom ostane, čiže v pozemku sa bude nachádzať dažďová kanalizácia a extrémne sa obmedzí využitie tohto lukratívneho stavebného pozemku jeho ako žalobcu. Z tohto pohľadu sa potom javí celé vyvlastnenie tejto veci ako zjavné obchádzanie zákona, a to vo vzťahu aj určení peňažnej náhrady, ktorá má byť určená na obdobie len jedného roka, pričom on tvrdil, že celé vyvlastňovacie konanie obchádza zákon.

27. Žalovaný sa taktiež nesnažil náležite sa vysporiadať s jeho odvolacou argumentáciou zdôvodňujúcou zjavnú neexistenciu podmienky pre vyvlastnenie v danosti verejného záujmu na vyvlastnení, ktorá vyplýva aj z toho, či samotný strategický park, na účel ktorého sa vyvlastňovalo, je ako investícia vo verejnom záujme, toto predsa musí skúmať vyvlastňovací orgán a nie je možné verejný záujem určiť zákonom a ani vyhlásením hoci i vlády Slovenskej republiky. Takýto postup by bol zjavne odporujúci Ústave Slovenskej republiky, ako aj princípom právneho štátu, pretože verejný záujem sa zisťuje v konkrétnom konaní, v tomto prípade dokonca vo vyvlastňovacom konaní.

V odvolaní uvádzal, že verejný záujem na stavbách, ktoré majú byť umiestnené do územia (aj stavby „Vybudovanie Strategického parku“) musí spĺňať aj podmienky uvedené v stavebnom zákone, a to v prvom rade, že verejnoprospešná stavba musí byť schválená v územnom pláne KURS - koncepcie územia rozvoja Slovenska; regionálnom územnom pláne VÚC Nitrianskeho samosprávneho kraja a v územnom pláne konkrétnej obce, v tomto prípade aj Nitry a zároveň v územnom pláne zóny, vid'. § 12 ods. 1 písm. b) v spojitosti s písm. j) Stavebného zákona. Verejnoprospešné stavby sa uvádzajú v záväznej časti územných plánov, a to aj v grafickej ako aj textovej časti. Akýkoľvek iný výklad verejného záujmu pri stavbách, ktoré majú byť verejne prospešné stavby sa javí ako zjavne protiústavný.

K tomuto sa žalovaný vo svojom rozhodnutí obmedzuje len na argumentáciu poukazujúcu na vydané Osvedčenia o významnej investícii, čím bol vo vyvlastňovacom konaní preukázaný súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania podľa § 2 ods. 2 zákona o vyvlastňovaní v spojení s § 4a ods. 1 zákona č. 175/1999 Z. z. Žalovaný ďalej argumentoval tým, že k námietke odvolateľa, že nebolo doložené právoplatné územné rozhodnutie v zmysle § 9 ods. 3 písm. g) a h) zákona o vyvlastňovaní ministerstvo aj s poukazom na vyššie uvedené konštatoval, že v danom prípade v zmysle § 4a ods. 1 zákona č. 175/1999 Z. z. právoplatné územné rozhodnutie nahrádza osvedčenie o významnej investícii, ktoré podľa § 3 ods. 4 zákona č.175/1999 Z. z. Tu bolo však potrebné uviesť v prvom rade, že zákon č. 282/2015 Z. z. v žiadnom prípade nijak neodkazuje, akým spôsobom by sa mal vzťahovať na konania podľa zákona č. 175/1999 Z. z. o významných investíciách. V prvom rade takýto postup by bol nezákonný, ak by sa bez akejkoľvek možnosti mohlo prejsť na zákon o významných investíciách o to viac, že ani samotný zákon č. 175/1999 Z. z. nijakým spôsobom neodkazuje na zákon č. 282/2015 Z. z.; zákon č. 175/1999 Z. z. odkazuje ako na vyvlastňovací predpis na stavebný zákon a samozrejme aj jednotlivé osvedčenia o významných investíciách vydávané po účinnosti zákona č. 282/2015 Z. z. stále odkazujú na vyvlastňovací predpis uvedený v Stavebnom zákone a to v § 112 ods. 2. Pritom aj právna norma obsiahnutá v ust. § 4a ods. 1 zákona č. 175/1999 Z. z. upravuje len to, že osvedčenie je podkladom pre vydanie vyvlastňovacieho rozhodnutia, avšak nič z obsahu tejto právnej normy nenasvedčuje tomu,

že osvedčenie o významnej investícii, je bez ďalšieho samo o sebe preukazom naplnenia podmienky verejného záujmu a že vyvlastňovací orgán, už len vďaka predloženiu osvedčenia o významnej investícii nemusí skúmať naplnenie tejto ústavnej podmienky. Tu poukázal na analógiu pri stavebných konaniach, že pokiaľ sa jedná o konanie, pre ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii je možné začať toto správne konanie vo veci vydania stavebného povolenia, ale rozhodnutie nie je možné vydať pokiaľ hmotnoprávne nie je vyriešený vzťah k majetku (napríklad k pozemku). Takisto si samozrejme logicky je len možné vysvetliť, prečo zákonodarca dal možnosť použiť osvedčenie o významnej investícii ako podklad na začatie vyvlastňovacieho konania. Aj v samotnom osvedčení sa predsa uvádza postup a to najskôr na začatie územného konania, následne stavebného konania a až na záver k návrhu na začatie vyvlastňovacieho konania podľa § 112 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku.

V prípade vyvlastnenia sa má jednáť o vyvlastnenie pre účel „Vybudovanie strategického parku“, preto bolo nutné prihliadnuť na legitimitu samotnej tejto investície práve z procesu EIA. Tvrdil, že táto investícia v dôsledku jej neposúdenia v rámci vplyvov na životné prostredie v režime podľa zákona č. 24/2006 Z. z., nemôže byť legitímna a teda nemôže byť ani „vo verejnom záujme“.

28. Ďalej v odvolaní namietal skutočnosti, týkajúce sa vyvlastňovacieho rozhodnutia aj v súvislosti s aplikáciou nesprávnej právnej normy - „nového“ vyvlastňovacieho predpisu, pričom žalovaný v tejto súvislosti len stroho poukázal na zásadu lex posterior derogat legi priori. Nesplnenie podmienky pre vyvlastnenie na základe (správneho) zákona videl konkrétne v tom, že k jeho vyvlastneniu došlo síce rozhodnutím, vydaným na základe určitého zákona, konkrétne zákona č. 282/2015 Z. z., avšak tento zákon na daný prípad nie je aplikovateľný; na túto skutočnosť ako účastník vyvlastňovacieho konania viackrát poukazoval a relevantné dôvody neaplikovateľnosti predmetnej „novej“ právnej normy podrobne vysvetlil aj v písomných podaniach dopĺňajúcich dôvody podaného odvolania proti prvostupňovému vyvlastňovaciemu rozhodnutiu a ministerstvo ich opäť vedome odignorovalo.

Samotný vyvlastňovací orgán sa totiž vo svojom rozhodnutí odvoláva na lex specialis upravujúci určité otázky v rámci vyvlastňovacieho konania, ktorým je zákon č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa úpravy významných investícií a doplnenia niektorých zákonov. Tento zákon výslovne upravuje aplikáciu stavebného zákona konkrétne v poznámke pod čiarou 4a odkazom na § 112 ods. 3 a 4 stavebného zákona ako aj v čl. II tohto zákona (č. 175/1999 Z. z.) je obsiahnutá novelizácia predmetného stále platného a účinného skoršieho všeobecného vyvlastňovacieho predpisu, ktorá taktiež nebola nijako zmenená či zrušená. Z tohto kontextu bolo zrejmé, že zákon č. 175/1999 Z. z. sa naďalej odvoláva na skorší všeobecný vyvlastňovací predpis (tento zákon neobsahuje odkaz na „nový vyvlastňovací“ zákon č. 282/2015 Z. z.), a teda pokiaľ sa má viesť vyvlastňovacie konanie pre uskutočnenie stavieb, ktoré sú významnou investíciou, ako je tento prípad, je nutné na vec aplikovať stále predmetný skorší vyvlastňovací predpis (z hľadiska logického zdôvodnenia uvádzaného výkladu poukázal na skutočnosť, že ani zákon č. 282/2015 Z. z. nijako novelizoval príp. nerušil príslušné ust. zákona č. 175/1999 Z. z., pričom vo svojom Čl. II až VII to pri jednotlivých iných osobitných zákonoch upravujúcich vyvlastňovacie konanie tak konkrétne urobil; taktiež upriamil pozornosť aj na § 18 ods. 2 zákona č. 282/2015 Z. z., podľa ktorého vyvlastnenie a vyvlastňovacie konanie upravené osobitnými zákonmi nie sú týmto zákonom dotknuté a v zmysle tomu prislúchajúceho odkazu pod čiarou č. 15 sú tu uvedené príkladmo zákony).

Tieto skutočnosti sú nesporné aj s ohľadom na fakt, že v samotnom osvedčení na stavbu „Vybudovanie Strategického parku“ ako významnej investície, vydaným Ministerstvom hospodárstva SR dňa 27. 02. 2017 pod číslom 08806/2017-4220-10455, ktoré osvedčenie má byť práve podkladom pre toto vyvlastňovacie konanie.

29. Ďalšou nespĺnenou podmienkou pre vyvlastnenie v tomto prípade bola skutočnosť, že vyvlastňovací orgán je tak oprávnený konať, resp. vyvlastniť (nútene obmedziť vlastnícke právo) len za primeranú náhradu. V tomto prípade tak tomu určite nebolo resp. správny orgán nevykonal náležité dokazovanie za účelom zistenia primeranej náhrady za nútené obmedzenie vlastníckeho práva, keďže on relevantne spochybnil vyvlastniteľom predložený znalecký posudok č. 51/2018, ktorý určil cenu obvyklého nájmu vychádzajúc zo všeobecnej hodnoty pozemkov pri cene 19,92 Eur/m², pričom podľa neho predloženého znaleckého posudku v konaní (ZP č. 153/2017) bola všeobecná cena pozemku, na ktorom v rámci vyvlastňovacieho konania došlo k nútenému obmedzeniu vlastníckeho práva vo výške 230,91 Eur/m². Okresný úrad ako vyvlastňovací orgán postupoval striktno formálne bez snahy o zistenie skutočného

stavu veci. V tomto ohľade mal na mysli fakt, že sa vyvlastňovací orgán obmedzil len na zabezpečenie odborného vyjadrenia/vysvetlenia znalca a to samozrejme dokonca znalca, ktorého si objednal vyvlastiteľ a slepo vychádzal z vyvlastiteľom predložených podkladov na účel stanovenia výšky primeranej náhrady nevezmúc na zreteľ fakt, že vyvlastiteľom predložený posudok náležite spochybnil a predmetné odborné vyjadrenie určite nebolo spôsobilé, tieto pochybnosti vyvrátiť.

30. Ďalej v rámci žalobných dôvodov poukázal aj na celkové správanie sa štátnej moci, ktoré predchádzalo predmetnému vyvlastňovaciemu konaniu, a to z hľadiska určitých legitímnych očakávaní jeho ako občana, a teda subjektu základných ľudských práv a slobôd. Zároveň poukázal na vyjadrenia predstaviteľov vlády a mesta Nitra.

31. Tiež bolo nutné konštatovať, že v administratívnom konaní nebola, okrem už spomenutých pochybení, dodržaná ani hypotéza ustanovenia § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Výzva podľa tohto ustanovenia zákona má byť preto účastníkovi konania doručená pred vydaním rozhodnutia vo veci samej (počas konania), a to v čase, keď je správny orgán presvedčený, že má dostatok podkladov pre vydanie rozhodnutia a sám považuje obstarávanie podkladov za ukončené a mieni už vo veci rozhodnúť. Je vo veľkom rozpore so zákonom, ak sa účastník konania o nejakom podklade pre rozhodnutie dozvedá - nie vlastnou vinou - len priamo z rozhodnutia vo veci a ak mu pred vydaním rozhodnutia vo veci samej nebola zo strany správneho orgánu daná možnosť, aby sa vyjadril k podkladom pre rozhodnutie, prípadne navrhol ich doplnenie. Zo znenia ust. § 33 ods. 2 teda vyplýva, že nejde len o pasívne právo účastníka konania, ale správny orgán musí byť v tejto veci aktívny a musí vyzvať účastníka konania na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia. K takémuto konaniu správneho orgánu v relácii voči jeho osobe ako účastníkovi konania však nedošlo. Poukázal pritom na to, že boli podané účastníkmi konania H. M. a E. K. a to dokonca na ústnom pojednávaní námietky predpojatosti voči Okresnému úradu Nitra, a to vtedy konajúcej Ing. F., ktorá zákonne predsa už ďalej nemohla vykonávať dokazovanie, a napriek tomuto zákonnému obmedzeniu nezákonne viedla konanie ďalej, on a ani iní účastníci pred týmto predpojatým zamestnancom predsa dokazovanie vykonávať nechceli, pretože bolo úplne zjavné, že zamestnanec chce len účelovo a formálne si odbiť ústne pojednávanie a následne účelovo aj rozhodnúť. V tejto súvislosti tiež uviedol podanie námietky predpojatosti, ktorú podal on osobne dňa 19. 11. 2018, ako aj podanie námietky predpojatosti dňa 10. 12. 2018, ktorú na inú už vtedy konajúcu podal účastník konania, jeho syn K. M. ml. Následne vyvlastňovací orgán konal účelovo a v rozpore s § 33 ods. 2 Správneho poriadku, a v žiadnom prípade sa nesnažil konať ani v zmysle § 3 ods. 2 neboli účastníci poučení spôsobom, aby v konaní neutrpeli ujmu, a teda ani on a len účelovým obídením okresného úradu a jeho pracovníkov bolo skonštatované neskôr, bez tohto, aby sa to dozvedel pred tým, ako mu bude podľa § 33 ods. 2 oznámené, že vyvlastňovací orgán hodlá rozhodnúť a považuje teda všetky podklady za dostatočné, že vlastne konajúci po námietke predpojatosti, ktorá na ňu bola vznesená dňa 10. 12. 2018 jeho synom K. M. nekoná, ale koná iná konajúca, o čom však účastník konania nebol informovaný a pričom v spise sa takáto informácia nenachádzala v čase podania jeho námietky predpojatosti, a teda on a ani iní účastníci konania takúto relevantnú informáciu ani nemal/nemali. Každopádne je to v príkrom rozpore so základnými pravidlami správneho konania a hlavne s § 3 ods. 2, ods. 4 a ods. 5.

Pokiaľ sa hovorí o právach, ktoré by mohli byť dotknuté, meritórnym rozhodnutím v predmetnom vyvlastňovacom konaní, je taktiež práve z titulu jeho rodinného vzťahu s vyvlastňovaným (vzťah rodič a dieťa) nutné poukázať aj na ust. zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, a to konkrétne na čl. 4 tohto zákona, podľa ktorého všetci členovia rodiny majú povinnosť vzájomne si pomáhať a podľa svojich schopností a možností zabezpečovať zvyšovanie hmotnej a kultúrnej úrovne rodiny.

Tu dal do pozornosti, že samotný Okresný úrad Nitra zverejnil na stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky ponuku na odpredaj nehnuteľností v kat. úz. B. vo vlastníctve Slovenskej republiky a v správe Okresného úradu Nitra, pričom ako podklad dal Okresným úradom Nitra objednaný znalecký posudok č. 28/2016, ktorý stanovil všeobecnú hodnotu nehnuteľností v celkovej výške 145 000,- eur (po zaokrúhlení); cena za stavbu 26 798,68 eur a cena za pozemky 118 681,64 eur, pričom v predmetnom znaleckom posudku je v rámci záveru ohodnotený pozemok v cene 87,01 eur/m².

32. Ďalej namietal, že podľa § 3 ods. 7 zákona č. 175/1999 Z. z. (ďalej len „zákon o významných investíciách“) predkupné právo štátu podľa odseku 5 zanikne, ak sa do dvoch rokov odo dňa schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou nevykoná alebo ak sa nezačne vyvlastňovacie konanie. S vyvlastňovaním predmetného pozemku sa v 2 ročnej lehote ani len nezačalo,

teda ani len nebol podaný návrh (žiadosť) vyvlastniteľa na vyvlastnenie. Z tohto bolo potom potrebné prihladiť na účel zákona vo vzťahu k vyvlastňovaciemu konaniu a to analogicky v tom zmysle, že osobitný proces viažuc vyvlastnenie na zákon o významných investíciách (napr. postup podľa § 4a ods. 1 zákona o významných investíciách, že ak ku dňu začatia vyvlastňovacieho konania nie je schválený územný plán obce alebo ak v schválenom územnom pláne obce alebo v územnom rozhodnutí nie je územie určené na umiestnenie a realizáciu významnej investície, podkladom na vydanie rozhodnutia o vyvlastnení je osvedčenie), je možné realizovať len v prípade ak sa s vyvlastňovaním začne do dvoch rokov od schválenia osvedčenia o významnej investícii a v tomto prípade tomu tak nebolo ale vyvlastňovací orgán na túto skutočnosť nijako neprihliadol. Tu zdôraznil, že štát predkupné právo nevyužil a vyvlastňovacie konanie začal po uplynutí 2 rokov, ktoré mal na využitie predkupného práva, čím hrubo porušil zákon.

33. Do správneho spisu predložil zámer využitia jeho pozemkov ešte z mája 2015, čiže ešte pred oznámeným príchodom investora Jaguar Land Rover, v ktorom sa nachádza aj informácia, že profit vysoko prekračuje 100.000.000,-eur, a to pri jednotkovej cene 241,- eur/m². Tomuto vyvlastňovací orgán neprikladal žiadnu váhu, a teda ho ani nezohľadnil, najmä pri výroku rozhodnutia o výške primeranej náhrady za vyvlastnenie. Nie je nijak zmienené v rozhodnutí ani to, že dokonca dodal, a tým doplnil spis o kvartálnu analýzu slovenského stavebníctva vrátane jeho zámeru na predmetných vyvlastňovacích pozemkoch, a to na 1. a 28. strane analýzy, t.z. analýzy pre celoslovenský trh, keďže som významný subjekt v segmente pozemkového developmentu. Aj na str. č. 28 je oznámený a očakávaný profit pre investora cca 101.000.000,-eur, a to všetko pri nákupe (jeho predaji) pozemku v cene 241,-eur/m² bez DPH. Vyvlastňovací orgán úmyselne tieto skutočnosti prehliada a nezákonne určuje náhradu, ktorá v žiadnom prípade nie je primeranou náhradou ani v zmysle Ústavy SR i napriek tomu, že vie o jeho zámeroch, a teda aj očakávaných výnosoch na vyvlastňovaných pozemkoch.

34. V rámci žalobných dôvodov taktiež namietal porušenie zákona vo veci dĺžky trvania samotného vyvlastňovacieho konania, ktoré trvalo viac ako 90 dní, čo je v rozpore so zákonom stanovenou lehotou na vydanie rozhodnutia v administratívnom konaní.

35. Ďalej poukázal na skutočnosť, že v oznámení o začatí vyvlastňovacieho konania sa poukazuje, že vyvlastiteľ je 100 % dcérskou spoločnosťou Ministerstva dopravy SR, ale pritom už v tom čase (23. 07. 2018) bola spoločnosť MH Invest, s.r.o. dcérskou spoločnosťou Ministerstva hospodárstva SR.

36. Ďalšou zjavnou nezákonnosťou v rámci vedenia predmetného vyvlastňovacieho konania bola skutočnosť, že po jeho napadnutí záväzného stanoviska o súlade s územným plánom, a to aj v rámci odvolania vyvlastňovací orgán a ani odvolací orgán nepostupovali v súlade so zákonom § 140b ods. 6 Stavebného zákona a neprerušili konanie za účelom vyžiadania si stanoviska od dotknutého správneho orgánu k mojim námietkam.

37. Taktiež namietal, že správne orgány sa nedostatočne vysporiadali s námietkami predpojatosti, ktoré boli vznesené zo strany účastníkov, pričom aj pred skončením ústneho pojednávania bola vznesená námietka predpojatosti, o ktorej vôbec nebolo rozhodnuté.

38. V rámci námietok proti rozhodnutiu v predmetnom vyvlastňovacom konaní taktiež uviedol, že napádané rozhodnutie resp. vyvlastňovacie rozhodnutie nemôžu byť napriek vyznačenej údajnej právoplatnosti do dnešného dňa právoplatné, keďže jednoznačne názoru, že toto nebolo doručené účastníkovi E. M..

39. Geometrický plán, ktorý bol predložený v administratívnom spise vyvlastniteľom nebol riadne na Okresnom úrade, Katastrálny odbor overený a samozrejme, ani zapísaný.

40. V oznámení o začatí vyvlastňovacieho konania 23. 07. 2018 vyvlastňovací orgán prejudikoval, ako mu bude obmedzené vlastnícke právo.

41. V uznesení vlády SR bolo, že schvaľuje návrh na vydanie predmetného osvedčenia avšak nebolo, že je to vo verejnom záujme. Návrh na vyvlastnenie vyvlastniteľa ako aj rozhodnutie o vyvlastnení nepojednáva o primeranej náhrade za zriadenie vecného bremena, ale odkazuje to do budúcnosti - nesúladi s čl. 20 ods. 4 potreby kumulatívneho splnenia všetkých štyroch podmienok naraz.

42. Vyvlastiteľ urobil prejav vôle nadobudnúť predmetné vlastníctvo 25. 05. 2018 - jemu doručené 14. 06. 2018. Predkupné právo však platilo 2 roky od 08. 07. 2015 - porušenie zákona.

43. Podľa § 10 ods. 1 a nadväzne ods. 2 písm. d) zákona č. 282/2015 vyvlastňovací orgán uvedie parcelné číslo pozemku a súpisné číslo stavby, ktoré sú predmetom vyvlastnenia - toto vyvlastňovací orgán neuviedol, hrubo porušil zákon.

44. Ďalším žalobným dôvodom, prečo rozhodnutie je nepreskúmateľné a účelové je aj textácia v časti poučenie, keď poučenie o podaní žaloby v lehote 30 dní nemá procesnú oporu v zákone.

45. Porušenie zákona § 13 ods. 2 písm. d) zákona č. 282/2015 Z. z. - Rozhodne o rozšírení predmetu vyvlastnenia, ak je to odôvodnené podľa § 2 ods. 4 až 7 - vyvlastňovací orgán nerozhodol o rozšírení predmetu vyvlastnenia a ani si nezabezpečil ZP v tejto veci, resp. posúdenie znalca a konal tak v rozpore so zákonom o vyvlastnení napriek tomu, že túto skutočnosť - potenciálne rozšírenie vyvlastnenia pozemku v prípade, že bude vyvlastnenie zákonné, a teda legitímne, čo samozrejme v plnom rozsahu namietal, v rámci jeho námietok na ústnom pojednávaní žiadal.

46. Posledný žalobný dôvod bola skutočnosť, že vyvlastňovací orgán nepreskúmal možný pokus nadobudnutia majetku dohodou.

IV. Vyjadrenie žalovaného

47. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 22. 01. 2020 uviedol, že so žalobou nesúhlasí v plnom rozsahu a mal za to, že rozhodnutie žalovaného, ako aj postup, ktorý predchádzal vydaniu rozhodnutia žalovaného, je v súlade so zákonmi a ostatnými všeobecnými záväznými právnymi predpismi platnými v Slovenskej republike. K námietkam žalobcu uviedol nasledovné:

48. V danom prípade sa jedná o investíciu významne ovplyvňujúcu objem výroby a zamestnanosť, o ktorej rozhodla vláda Slovenskej republiky, že je investíciou vo verejnom záujme, t. j. jej význam sa prejaví v ekonomike Slovenskej republiky v sociálnej sfére zvýšením zamestnanosti, či objemu výroby a taktiež v exportnej schopnosti. Verejný záujem na vyvlastnení nehnuteľností pre účely predmetnej stavby je nespochybniteľný, všeobecný záujem na uskutočnení predmetnej stavby prináša taký prospech rozhodujúcej časti spoločnosti, ktorý je v zjavnom nepomere s individuálnym záujmom vlastníka stavbou dotknutej nehnuteľnosti na jej nerušenom užívaní.

Pri skúmaní preukázania verejného záujmu na vyvlastnení predmetných pozemkov ako podklad bolo zohľadnené Osvedčenie o významnej investícii pre realizáciu stavby č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13. 07. 2015 vydané Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky uznesenia vlády SR č. 401/2015 zo dňa 08. 07. 2015 v znení doplnenia Osvedčenia č. 20801/2015-1000-35613 zo dňa 22. 07. 2015 vydané Ministerstvom hospodárstva SR v zmysle uznesenia vlády SR č. 413/2015 zo dňa 21. 07. 2015 a v znení doplnenia Osvedčenia o významnej investícii č. 08806/2017-4220-10455 zo dňa 27. 02. 2017 vydané Ministerstvom hospodárstva SR schváleného uznesením vlády SR č. 95/2017 zo dňa 22. 02. 2017, v zmysle ktorých je predmetná stavba významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme (citované Osvedčenia sú súčasťou spisového materiálu okresného úradu).

Podľa citovaných Osvedčení je predmetný pozemok, katastrálne územie B. vo vlastníctve žalobcu určený na uskutočnenie predmetnej stavby a pre túto stavbu je dočasne obmedzené vlastnícke právo vo verejnom záujme podľa § 2 zákona o vyvlastňovaní v spojení s § 4a zákona č. 175/1999 Z. z. v nevyhnutnom rozsahu, ktorý je daný vyššie citovanými Osvedčeniami.

Preukazovanie súladu s cieľmi a zámermi územného plánovania vo vyvlastňovacom konaní pri stavbe, ktorá je významnou investíciou v prípade, ak ku dňu začatia vyvlastňovacieho konania nie je schválený územný plán obce alebo ak v schválenom územnom pláne obce alebo v územnom rozhodnutí nie je územie určené na umiestnenie a realizáciu významnej investície rieši ust. § 4a ods. 1 zákona č. 175/1999 Z. z. V danom prípade dokladom, na základe ktorého správny orgán skúma súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania je osvedčenie o významnej investícii (§ 3 zákona č. 175/1999 Z. z.).

V tomto prípade žalovaný mal za to, že skutočnosť, že na predmetnú stavbu boli vydané citované Osvedčenia, čím bol vo vyvlastňovacom konaní preukázaný súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania podľa § 2 ods. 2 zákona o vyvlastňovaní v spojení s § 4a ods. 1 zákona č. 175/1999 Z. z.

Žalovaný aj s poukazom na vyššie uvedené konštatoval, že v danom prípade v zmysle § 4a ods. 1 zákona č. 175/1999 Z. z. právoplatné územné rozhodnutie nahrádza osvedčenie o významnej investícii, ktoré podľa § 3 ods. 4 zákona č. 175/1999 Z. z. vyvlastniteľ dokladá k návrhu na vyvlastnenie.

Ku skutočnosti nevyhnutnosti rozsahu vyvlastnenia žalovaný uviedol, že nevyhnutný rozsah je potrebné skúmať nielen z hľadiska rozsahu záberu nehnuteľnosti potrebnej na uskutočnenie účelu, na ktorý sa vyvlastňuje, ale aj z hľadiska intenzity zásahu. Námietky žalobcu uvedené v žalobe, kde svoje argumenty opiera o skutočnosti vyskytujúce sa v stavebnom konaní súvisiacom so stavbami, ktoré sa mali na dotknutých pozemkoch realizovať žalovaný uviedol, že tieto sú irelevantné vo vzťahu k vyvlastňovaciemu konaniu, nakoľko vyvlastňovacie konanie sa dotýka riešenia iných právnych skutočností podľa iného špeciálneho zákona (zákona o vyvlastňovaní).

49. Žalobca namietal porušenie § 13 ods. 2 písm. d) zákona o vyvlastňovaní a to konkrétne, že okresný úrad nerozhodol o námietke rozšírenia predmetu vyvlastnenia. K danej skutočnosti žalovaný uviedol, že námietku rozšírenia vyvlastnenia možno použiť len v prípade, ak vyvlastnením dochádza k prechodu vlastníckeho práva k časti pozemku a vyvlastňovaný by tak nemohol užívať zostávajúcu časť pozemku.

Vzhľadom na to, že v tomto konaní nešlo o prechod vlastníckeho práva, ale iba o dočasné obmedzenie vlastníckeho práva a celý pozemok ostáva naďalej vo vlastníctve žalobcu nebolo možné v konaní o vyvlastnení túto námietku uplatniť.

Žalovaný podotkol, že rozsah vyvlastnenia musí byť primeraný účelu, na ktorý sa vyvlastňuje. Nemožno rozhodnúť o prechode vlastníckeho práva tam, kde stačí obmedzenie.

Žalovaný preto považoval túto námietku za nedôvodnú.

50. K námietke žalobcu týkajúcej sa znaleckého posudku stanovujúceho náhradu žalovaný zároveň uviedol, že vyvlastiteľ vo vyvlastňovacom konaní doložil znalecký posudok vyhotovený znaleckou spoločnosťou v odbore stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností ÚEOS - Komercia, a.s., ktorý spĺňa všetky zákonné požiadavky. Žalobca bol s požiadavkou na vyššiu náhradu za vyvlastnenie odkázaný na súd v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o vyvlastňovaní.

Žalovaný zároveň konštatoval, že v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR z 18.05.2010, sp. zn. 6 Sžo 150/2009: „je znalecký posudok jedným z dôkazov v správnom konaní, ktorý hodnotí správny orgán ako ktorýkoľvek iný dôkaz, pričom však nie je oprávnený posudzovať jeho správnosť (závery), ale hodnotí iba to, či úvahy znalca zodpovedajú zásadám logiky a skutkovým záverom vyplývajúcim z dôkazov vykonaným správnym orgánom. Námietky proti výške finančnej náhrady za vyvlastnenie si môže odvolateľ uplatniť na príslušnom súde prostredníctvom občianskoprávnej žaloby voči vyvlastiteľovi.“

51. Ohľadom námietky žalobcu týkajúcej sa pochybenia pri aplikácii právneho predpisu vo vyvlastňovacom konaní, t. j., či na konanie o návrhu vyvlastniteľa na dočasné obmedzenie vlastníckeho práva č. NZaZoBZoZVB/90017/2018/Zobor/Šindolka zo dňa 25. 05. 2018, mali správne orgány aplikovať Štvrtú časť zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov alebo zákon o vyvlastňovaní žalovaný bol toho názoru, že zákon o vyvlastňovaní, ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016 bol v legislatívnom procese vecne previazaný s návrhom nového stavebného zákona, ktorý už neobsahoval ustanovenia upravujúce proces vyvlastnenia a núteného obmedzenia vlastníckeho práva, obsahoval však zrušovacie ustanovenia k stavebnému zákonu. Neschválením nového stavebného zákona nedošlo v legislatívnom procese k zrušeniu Štvrtej časti - Vyvlastnenie v platnom stavebnom zákone. Nakoľko do účinnosti zákona o vyvlastňovaní (do 30. júna 2016) nedošlo k legislatívnej úprave procesu vyvlastnenia - zrušeniu Štvrtej časti - Vyvlastnenie v stavebnom zákone, v zmysle právneho princípu lex posterior derogat legi priori platí, že ak existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov rovnakej právnej sily, prednosť má neskorší, novší zákon. V zmysle uvedenej zásady (neskorší zákon ruší starší zákon) s účinnosťou od 1. júla 2016

sú správne orgány povinné aplikovať zákon o vyvlastňovaní s výnimkou konaní začatých a právoplatne neukončených pred účinnosťou zákona o vyvlastňovaní (§ 19 zákona o vyvlastňovaní).

52. K žalobcom namietanému porušeniu postupu podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 24/2006 Z. z.“), konkrétne že stavba, pre ktorú je pozemok v jeho vlastníctve vyvlastňovaný nebola predmetom posúdenia podľa zákona č. 24/2006 Z. z., žalovaný uviedol, že táto námietka žalobcu je vo vyvlastňovacom konaní irelevantná. Vyvlastnenie je návrhovým konaním, v ktorom vyvlastňovací orgán skúma splnenie podmienok vyvlastnenia v zmysle zákona o vyvlastňovaní, pričom žiadna z podmienok uvedených v zákone o vyvlastňovaní vo vzťahu ku stavbe, pre ktorú sa vyvlastnenie uskutočňuje, v sebe nevyjadruje povinnosť vyvlastňovacieho orgánu skúmať konanie a rozhodovanie orgánov príslušných konať podľa zákona č. 24/2006 Z. z. Žalobca sa vo svojej žalobe opiera o vyhlásenia politických predstaviteľov štátu, poslancov NR SR k čomu žalovaný uviedol, že tieto vyhlásenia nie sú právne záväzné a správne orgány sa nemôžu o ne opierať. Pri svojom rozhodovaní môžu postupovať výlučne v súlade s platnými právnymi predpismi, čo v tomto prípade správne orgány aj urobili.

53. K námietkam žalobcu, ktoré sa týkali predpojatosti pracovníkov okresného úradu, ktorí rozhodovali vo vyvlastňovacom konaní, žalovaný uviedol, že po preskúmaní spisového materiálu okresného úradu žalovaný zistil, že žalobca v predmetnom vyvlastňovacom konaní vzniesol námietky predpojatosti proti viacerým zamestnancom okresného úradu konajúcim v danej veci a mal pochybnosti a výhrady k ich prítomnosti, resp. neprítomnosti a k nimi vykonávaným úkonom počas ústnych pojednávaní. Žalovaný mal za to, že okresný úrad sa zákonným postupom zaoberal námietkou predpojatosti žalobcu vznesenou vo vyvlastňovacom konaní proti zamestnancovi okresného úradu Ing. X. F.. Rozhodnutím č. OU-NR-OVBP2-201/043166-003 zo dňa 21. 11. 2018 (právoplatné 17. 12. 2018) bolo rozhodnuté o tom, že Ing. X. F. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodnutia vo veci predmetného vyvlastňovacieho konania vedeného na okresnom úrade. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný nemohol súhlasiť s tvrdením žalobcu, že v predmetnom vyvlastňovacom konaní konali a rozhodovali predpojatí a vylúčení zamestnanci okresného úradu. Okresný úrad sa zaoberal námietkami predpojatosti vznesenými žalobcom proti zamestnancom okresného úradu, rozhodol o nich a v odôvodnení rozhodnutia vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil nedôvodnosť námietky predpojatosti.

Žalobca namietal, že okresný úrad vylúčil jeho deti z vyvlastňovacieho konania napriek tomu, že si ich účasť žalobca v tomto konaní výslovne prial, k čomu žalovaný dodal, že postavenie účastníka konania upravujú príslušné zákony (správny poriadok, zákona o vyvlastňovaní) a nie je možné priznať postavenie účastníka konania osobe podľa želania iného účastníka konania.

54. K žalobcom namietanému porušeniu zákona zo strany okresného úradu a vážnemu zásahu do jeho práv ako účastníka konania tým, že pri rozhodovaní okresný úrad nezohľadnil a nevysporiadal sa so všetkými námietkami žalobcu uvedenými v dokumentoch, ktoré žalobca priebežne predkladal do vyvlastňovacieho konania, žalovaný zdôraznil, že z dikcie ust. § 10 ods. 12 zákona o vyvlastňovaní vyplýva, že námietky proti vyvlastneniu musia účastníci vyvlastňovacieho konania, ako aj zúčastnené osoby uplatniť najneskôr pri prerokovaní návrhu na ústnom pojednávaní. Na námietky uplatnené neskôr, na námietky, ktoré sa v územnom konaní zamietli alebo ktoré mohol účastník uplatniť v územnom konaní, sa neprihliada. Na túto skutočnosť musí upozorniť vyvlastňovací orgán účastníkov konania a zúčastnené osoby v oznámení o začatí vyvlastňovacieho konania. Koncentračná zásada, ktorá sa uplatňuje vo vyvlastňovacom konaní predpokladá, že účastníci konania svoje námietky proti vyvlastneniu musia predniesť v určitom procesnom štádiu, týka sa to jednak námietok skutkových (faktických) ako aj právnych; uvedené je dôležité pre ustálenie skutkového stavu v určitom štádiu konania a následné rozhodnutie správneho orgánu vo veci.

Žalovaný konštatoval, že okresný úrad ako aj žalovaný sa všetkými námietkami náležite zaoberali, rozhodli a v odôvodnení rozhodnutí s odvolaním sa na príslušné ustanovenia právneho predpisu ich dostatočne vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnili. Skutočnosť, že žalobca nesúhlasí s tým, že námietky žalobcu boli zamietnuté ako nedôvodné a právne irelevantné, nie je možné považovať za nedostatočné vysporiadanie sa s jeho námietkami.

Zároveň žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že konaním a rozhodnutím okresného úradu a žalovaného bol žalobca ukrátený na svojich základných ľudských právach a slobodách. Námietky

žalobcu a vyjadrenia vyvlastniteľa a k nim opätovné vyjadrenia/ reakcie žalobcu na vyjadrenia vyvlastniteľa a ich vzájomná argumentácia účastníkov konania bola počas vyvlastňovacieho konania veľmi obsiahla a argumentačne sa často opakujúca, pričom je potrebné uviesť, že aj do odvolacieho konania žalobca doložil množstvo dokumentov na podporu svojich tvrdení, s ktorými sa v prvostupňovom konaní podrobne vysporiadal už okresný úrad v rozhodnutí o obmedzení vlastníckeho práva. Nešlo o žiadne nové skutočnosti dôležité pre rozhodnutie vo veci obmedzenia vlastníckeho práva, nakoľko žalobca nebol so svojou argumentáciou úspešný v konaní na okresnom úrade, snažil sa tieto námietky opätovne uplatniť v odvolacom konaní (žalovaný z nazerania do spisového materiálu spísalo záznamy, ktoré tvoria súčasť spisového materiálu žalovaného).

Žalovaný konštatoval, že sa podrobne oboznámil s dôvodmi odvolania ako aj s dokumentami predloženými žalobcom v odvolacom konaní, pričom vzhľadom na žalobcom opakujúce sa tvrdenia/skutočnosti, zohľadnil výlučne tie, ktoré boli rozhodujúce pre posúdenie splnenia zákonných podmienok vyvlastnenia v zmysle zákona o vyvlastňovaní.

Okrem toho mal za to, že okresný úrad, ako aj žalovaný v predmetnom vyvlastňovacom konaní pri hodnotení dôkazov, na základe ktorých skúmal splnenie podmienok vyvlastnenia vychádzal zo zákonného rámca daného zákonom o vyvlastňovaní a zákonom č. 175/1999 Z. z., ktoré presne vymedzujú zákonné podmienky pre vyvlastnenie, a ktoré zároveň predstavujú hranicu voľnej úvahy správneho orgánu.

Zdôraznil, že okresný úrad a tiež žalovaný vykonávali v predmetnom vyvlastňovacom konaní procesné úkony v súlade so zákonom o vyvlastňovaní a v lehotách, ktoré administratívne zvládali vzhľadom na množstvo námietok účastníkov konania a najmä ich rozsah, dokladanie dokumentov do konania účastníkmi konania a oboznamovanie účastníkov konania s týmito podkladmi pre rozhodnutie a ich následným vyhodnotením.

Doklady nachádzajúce sa v predloženom spisovom materiáli jednoznačne poukazujú na to, že vyvlastňovacie konanie bolo voči žalobcovi ako účastníkovi konania transparentné, mohol obhajovať svoje práva a záujmy, čo aj v konaní náležite využil. Zo spisového materiálu okresného úradu bolo preukázané, že žalobcovi boli všetky písomnosti riadne doručované, o čom svedčia doručky, ktoré tvoria súčasť spisového materiálu okresného úradu.

Na základe vyššie uvedeného žalovaný konštatoval, že ako postup, tak aj napadnuté rozhodnutie žalovaného v danej veci sú v súlade so zákonom a všetky skutočnosti týkajúce sa danej veci sú podrobne odôvodnené v napadnutom rozhodnutí žalovaného. Námietky uvedené v žalobe nepoukazujú na nezákonnosť postupu a vydaného citovaného rozhodnutia žalovaného, preto navrhol, aby súd o podanej žalobe rozhodol takým spôsobom, že ju ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietne.

V. Ďalší priebeh súdneho konania

55. Žalobca v žalobe označil ďalších účastníkov a to 1/ MH Invest, s.r.o., 2/ K. M. ml, 3/ E. M., 4/ H. M., 5/ E. K., v dôsledku čoho správny súd zaslal týmto účastníkom žalobu spolu s výzvou, aby sa k žalobe a jej prílohám vyjadrili s tým, že ak tak neurobia, správny súd môže konať ďalej.

Písomné vyjadrenie k žalobe podala spoločnosť MH Invest, s.r.o. a to podaním zo dňa 30. 12. 2019, navrhujúc súdu, aby žalobu zamietol podľa § 190 SSP.

Následne súd vyššie uvedených ďalších účastníkov konania pribral do konania uznesením č.k. 11S/103/2019-237 zo dňa 29. 04. 2020.

Podaním zo dňa 04. 09. 2020 sa účastníčka konania - E. K. výslovne vzdala svojho účasti v konaní.

56. Žalobca sa vo veci vyjadril aj podaním zo dňa 14. 05. 2020 a tiež zaslal súdu na vedomie odvolanie proti stavebnému povoleniu zo dňa 30. 03. 2020 č.k. OU-NR-OCDPK-2020/004963. Okrem toho zaslal

súdu aj podanie zo dňa 03. 06. 2020, odvolávajúc sa proti arogantnému a hrubo nezákonnému konaniu štátnej moci pošlapávajúcemu základné ľudské práva.

57. Písomné vyjadrenie žalobca v zmysle § 106 ods. 1 SSP podal a to podaním zo dňa 25. 08. 2020, v rámci čoho sa vyjadril k námietkam v obdobnom zmysle ako v žalobe, preto z dôvodu hospodárnosti ich súd opätovne neuvádza a pripojil štúdiu uskutočniteľnosti.

58. V zmysle § 106 ods. 2 SSP zaslal písomné vyjadrenie ďalší účastník konania MH Invest, s.r.o. a to podaním zo dňa 02. 10. 2020, zotrvávajúc na svojom návrhu, aby súd žalobu zamietol podľa § 190 SSP.

59. Súd vec prejednal na nariadenom pojednávaní, konanom dňa 29. 03. 2022, za účasti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a právneho zástupcu spoločnosti MH Invest, s.r.o, v neprítomnosti žalovaného a ďalších účastníkov konania podľa § 114 SSP, ako aj po zrušení termínu vyhlásenia rozhodnutia dňa 27. 04. 2022, súd vec opätovne prejednal na nariadenom pojednávaní konanom dňa 20. 09. 2022 za účasti žalobcu, substitučného právneho zástupcu žalobcu a právneho zástupcu spoločnosti MH Invest, s.r.o., ktorí doplnili svoje predchádzajúce vyjadrenia a v neprítomnosti žalovaného, ako aj pribratých účastníkov konania K. M. ml., E. M. a H. M. podľa § 114 SSP.

60. Pred prvým termínom pojednávania dňa 24. 03. 2022 žalobca doručil súdu podanie zo dňa 22. 03. 2022, nazvané vyjadrenie - rozšírenie žalobného dôvodu v zmysle § 134 ods. 2 písm. b) SSP v podobe, že v administratívnom konaní na prvom stupni rozhodol vylúčený a tým aj pre rozhodovanie neoprávnený orgán. Prílohou k podaniu bol zápis zo stretnutia so spoločnosťou MH Invest, s.r.o., SSC, JLR, primátormi, starostami a zástupcami Nitrianskeho samosprávneho kraja, ktoré sa uskutočnilo dňa 28. 01. 2020 v priestoroch Župného domu v Nitre, výpis z OR SR spoločnosti MH Invest, s.r.o. s aktualizáciou údajov ku dňu 13. 10. 2021, podanie námietky žalobcu zo dňa 02. 02. 2018 a rozhodnutie prednostu Okresného úradu Nitra Ing. F. L., MBA č. OU-NR-2018/012460-1 zo dňa 14. 02. 2018, v rámci ktorého prednosta Okresného úradu Nitra Ing. F. L., MBA podľa § 12 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov rozhodol, že Ing. U. L. - vedúci odboru výstavby a bytovej politiky, pracovník Okresného úradu Nitra nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci vyvlastňovacieho konania podľa zákona č. 282/2015 Z. z., ktoré sa týka pozemkov vo vlastníctve podávateľa námietky zaujatosti.

VI. Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

61. Krajský súd v Nitre, ako súd vecne a miestne príslušný na konanie o predmetnej správnej žalobe zo dňa 08. 09. 2019, viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby (ust. § 134 ods. 1, 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ďalej len „SSP“) a vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, preskúmal na pojednávaní žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 07. 06. 2019, ako i konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že toto rozhodnutie (ktorým bolo potvrdené rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 20. 12. 2018), je potrebné zrušiť podľa ust. 191 ods. 1 písm. d/ SSP a vec vrátiť správne orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie, a to z dôvodu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

62. Podľa § 3 písm. r/, s/ zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinnom v čase rozhodovania žalovaného, na účely tohto zákona

r) verejnosť je jedna fyzická osoba, právnická osoba alebo viac fyzických osôb, alebo právnických osôb, ich organizácie alebo skupiny,

s) dotknutá verejnosť je verejnosť, ktorá je dotknutá alebo pravdepodobne dotknutá konaním týkajúcim sa životného prostredia, alebo má záujem na takomto konaní; platí, že mimovládna organizácia podporujúca ochranu životného prostredia a spĺňajúca požiadavky ustanovené v tomto zákone má záujem na takom konaní.

Podľa § 6a ods. 1, 2 písm. a/, ods. 5 vyššie citovaného zákona, dotknutá verejnosť pri posudzovaní vplyvov strategických dokumentov je verejnosť, ktorá má záujem alebo môže mať záujem o prípravu strategických dokumentov pred ich schválením.

Medzi dotknutú verejnú pri posudzovaní vplyvov strategických dokumentov patrí
a/ fyzická osoba staršia ako 18 rokov.

Zainteresoaná verejnú pri posudzovaní vplyvov strategických dokumentov má právo zúčastniť sa prípravy a posudzovania vplyvov strategického dokumentu, a to až do schválenia strategického dokumentu, vrátane práva podať písomné stanovisko podľa § 6 ods. 6, § 8 ods. 8, § 12 ods. 2, účasti na konzultáciách a verejnom prerokovaní strategického dokumentu.

Podľa § 24 ods. 2, 3 vyššie citovaného zákona, dotknutá verejnú má postavenie účastníka v konaniach uvedených v tretej časti a následne postavenie účastníka v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti alebo jej zmene, ak uplatní postup podľa odseku 3 alebo odseku 4, ak jej účasť v konaní už nevyplýva z osobitného predpisu.²⁴⁾ Právo dotknutej verejnosti na priaznivé životné prostredie, ktorá prejavila záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene postupom podľa odseku 3 alebo odseku 4, môže byť povolením navrhovanej činnosti alebo jej zmeny alebo následnou realizáciou navrhovanej činnosti alebo jej zmeny priamo dotknuté.

Verejnú prejaví záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene a na konaní o jej povolení podaním

- a) odôvodneného písomného stanoviska k zámeru podľa § 23 ods. 4,
- b) odôvodnených pripomienok k rozsahu hodnotenia navrhovanej činnosti alebo jej zmeny podľa § 30 ods. 8,
- c) odôvodneného písomného stanoviska k správe o hodnotení činnosti podľa § 35 ods. 2,
- d) odôvodneného písomného stanoviska k oznámeniu o zmene podľa § 29 ods. 9.

63. Podľa § 1 ods. 1, 2, 3, 7, 8, 9, 10, 11, 12 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 175/1999 Z. z.“), tento zákon upravuje zjednodušenie usporiadania vlastníckych vzťahov potrebných na prípravu stavieb, ktoré sú významnou investíciou a postup orgánov štátnej správy pri vydávaní osvedčenia o významnej investícií.

Významná investícia je stavba, ktorej výstavbu bude zabezpečovať právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky (ďalej len „podnik“), ak

- a) finančné prostriedky potrebné na uskutočnenie stavby sú v sume najmenej 100 miliónov eur investičných nákladov,
- b) je národohospodársky významná alebo jej realizáciou alebo uskutočnením sa vytvorí najmenej 300 nových pracovných miest a
- c) vláda Slovenskej republiky (ďalej len „vláda“) o nej rozhodla, že jej uskutočnenie je vo verejnom záujme.

Významnou investíciou je aj stavba, ktorej výstavbu bude zabezpečovať

- a) podnik, ak uskutočnenie tejto stavby je nevyhnutné na zabezpečenie prevádzkovania činnosti vo významnej investícií podľa odseku 2, s ktorou technicky, technologicky alebo logisticky súvisí a vláda o nej rozhodla, že jej uskutočnenie je vo verejnom záujme, alebo
- b) podnik so 100% majetkovou účasťou štátu, ak uskutočnenie tejto stavby je nevyhnutné na zabezpečenie prípravy územia na realizáciu strategického parku a vláda o nej rozhodla, že jej uskutočnenie je vo verejnom záujme.

Žiadosťou je žiadosť o vydanie osvedčenia o významnej investícií príslušným ministerstvom.

Osvedčením o významnej investícií je doklad držiteľa osvedčenia, že stavba je významnou investíciou.

Držiteľom osvedčenia je podnik, ktorý zabezpečuje významnú investíciu a ktorému bolo postupom podľa tohto zákona vydané príslušným ministerstvom osvedčenie o významnej investícií.

Skončením realizácie významnej investície je nadobudnutie právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia na stavbu.

Strategickým parkom sa rozumie súhrn

- a) pozemkov nachádzajúcich sa v jednom katastrálnom území alebo vo viacerých bezprostredne susediacich katastrálnych územiach, ktorých celková výmera predstavuje najmenej 250 ha, a

b) stavieb na nich sa nachádzajúcich, ktoré sú potrebné na realizáciu investícií v oblasti priemyselnej výroby, služieb, 2a) činností v oblasti výskumu a vývoja.

Prípravou územia sú činnosti nevyhnutné na zabezpečenie realizácie strategického parku, a to

- a) usporiadanie vlastníckych vzťahov,
- b) výstavba alebo pokračovanie výstavby pozemných komunikácií,
- c) výstavba alebo pokračovanie výstavby dráhy alebo jej súčasti,
- d) výstavba alebo pokračovanie výstavby súvisiacich a doplnkových stavieb a zariadení,
- e) iné obdobné prípravné činnosti.

Podľa § 3 ods. 1, 2, 4, 5, 7 vyššie citovaného zákona, príslušné ministerstvo predloží vláde na schválenie návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii na základe žiadosti podniku, ktorá spĺňa podmienku podľa § 1 ods. 2 písm. a), § 1 ods. 3 písm. a) alebo písm. b) do 60 dní od podania žiadosti, ktorá obsahuje náležitosti podľa § 2b ods. 2.

Príslušné ministerstvo vydá osvedčenie o významnej investícii do 15 dní od schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou. Ak vláda návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii neschváli, príslušné ministerstvo žiadosť zamietne.

Osvedčenie o významnej investícii je dokladom, ktorý podnik dokladá k návrhu na začatie územného konania, 1b) k návrhu na začatie vyvlastňovacieho konania 2) a k návrhu na začatie stavebného konania. 1c)

Na pozemok a stavby na ňom, na ktorom sa má realizovať významná investícia podľa § 1 ods. 3, vzniká zo zákona predkupné právo štátu dňom schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou. Predkupné právo štátu sa zapíše do katastra nehnuteľností na návrh príslušného ministerstva. Predkupné právo štátu nie je iným právom k pozemkom a stavbám. 1d)

Predkupné právo štátu podľa odseku 5 zanikne, ak sa do dvoch rokov odo dňa schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou nevykoná alebo ak sa nezačne vyvlastňovacie konanie.

Podľa § 4 ods. 4 vyššie citovaného zákona, písomný návrh podniku na uzavretie dohody o prevode vlastníckeho práva k podnikovému pozemku, ktorý obsahuje náležitosti podľa osobitného predpisu, 4a) sa doručuje do vlastných rúk vlastníkovi nehnuteľnosti alebo jeho splnomocnencovi na preberanie zásielok, oprávnenému z vecného bremena alebo jeho splnomocnencovi na preberanie zásielok, a to prostredníctvom poštového podniku ako doporučená zásielka s doručenkou a poznámkou "do vlastných rúk". Súčasťou písomného návrhu je upozornenie, že ak na návrh vlastníka nehnuteľnosti alebo oprávnený z vecného bremena nereaguje písomne do 15 dní odo dňa doručenia, považuje sa návrh na uzavretie dohody za odmietnutý a bude možné konať podľa § 4a.

Podľa § 4a ods. 1, 2, 4 vyššie citovaného zákona, na účel realizácie významnej investície možno za náhradu pozemok alebo stavbu vyvlastniť alebo vlastnícke právo k pozemku alebo stavbe obmedziť, ak je to vo verejnom záujme a nie je možné nadobudnúť právo k pozemku alebo stavbe dohodou. Ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahuje sa na vyvlastnenie všeobecný predpis o vyvlastňovaní. Ak ku dňu začatia vyvlastňovacieho konania nie je schválený územný plán obce alebo ak v schválenom územnom pláne obce alebo v územnom rozhodnutí nie je územie určené na umiestnenie a realizáciu významnej investície, podkladom na vydanie rozhodnutia o vyvlastnení je osvedčenie podľa § 3.

Bezvýslednosť pokusu nadobudnúť právo k nehnuteľnosti dohodou podľa § 4 ods. 4 až 6 sa preukazuje písomným

- a) odmietnutím návrhu na uzavretie dohody vlastníkom nehnuteľnosti alebo oprávneným z vecného bremena alebo
- b) potvrdením o zaslaní a o doručení návrhu na uzavretie dohody vlastníkovi nehnuteľnosti alebo oprávnenému z vecného bremena, najmä doručenkou, ak vlastníka nehnuteľnosti alebo oprávnený z vecného bremena neodpovedal v lehote 15 dní odo dňa doručenia návrhu na uzavretie dohody.

Ak vo vyvlastňovacom konaní nedôjde medzi účastníkmi k dohode o sume náhrady za vyvlastnenie, správny orgán v rozhodnutí o vyvlastnení určí náhradu za vyvlastnenie v sume zodpovedajúcej všeobecnej hodnote určenej na základe znaleckého posudku. S požiadavkou na vyššiu náhradu za vyvlastnenie odkáže vyvlastneného bez prerušenia konania na súd. Požiadavku na vyššiu náhradu voči podnikovi možno uplatniť na súde v lehote jedného roka odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení, inak toto právo zanikne.

64. Podľa § 1 zákona č. 282/2015 Z. z. o vyvlastňovaní pozemkov a stavieb a o nútenom obmedzení vlastníckeho práva k nim a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase rozhodovania žalovaného (ďalej len „zákon č. 282/2015 Z. z.“, resp. „zákon o vyvlastňovaní“), tento zákon upravuje odňatie vlastníckeho práva, obmedzenie vlastníckeho práva k pozemku alebo ku stavbe, zriadenie, obmedzenie, zrušenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu k pozemku alebo ku stavbe, obmedzenie, zrušenie práv tretích osôb k pozemku alebo ku stavbe, ak je to nevyhnutné pre uskutočnenie stavby alebo opatrenia v nevyhnutnej miere, vo verejnom záujme a na účel podľa osobitných zákonov a za primeranú náhradu.

Podľa § 2 ods. 1, 2, 3, 4 vyššie citovaného zákona vyvlastnenie možno uskutočniť len

- a) v nevyhnutnej miere,
- b) vo verejnom záujme na účel ustanovený zákonom, pričom verejný záujem na vyvlastnení sa musí preukázať vo vyvlastňovacom konaní,
- c) za primeranú náhradu, a
- d) ak cieľ vyvlastnenia nemožno dosiahnuť dohodou alebo iným spôsobom.

Vyvlastnenie musí byť v súlade s cieľmi a zámermi územného plánovania, ten sa preukazuje územným rozhodnutím, územným súhlasom alebo záväzným stanoviskom obce¹⁾ vo vyvlastňovacom konaní.

Rozsah vyvlastnenia musí byť primeraný účelu, na ktorý sa vyvlastňuje. Nemožno rozhodnúť o prechode vlastníckeho práva tam, kde stačí jeho obmedzenie. Ak by obmedzenie vlastníckeho práva bolo pre vyvlastňovaného nepriaznivejšie ako jeho prechod, rozhodne sa o prechode vlastníckeho práva, ak to vyvlastňovaný uplatnil ako námietku najneskôr pri prerokovaní návrhu na ústnom pojednávaní, aj keď tento prechod nie je nevyhnutný na dosiahnutie účelu vyvlastnenia. Vyvlastňovaný je ten, proti koho majetku vyvlastnenie smeruje a je vlastníkom alebo spoluvlastníkom vyvlastňovaného pozemku alebo stavby alebo má k tomuto pozemku alebo k tejto stavbe právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

Ak by vyvlastnením malo dôjsť k prechodu vlastníckeho práva iba k časti pozemku alebo k časti stavby a vyvlastňovaný by tak nemohol užívať zostávajúcu časť pozemku alebo zostávajúcu časť stavby, alebo by túto časť mohol užívať len s neprimeranými ťažkosťami, rozšíri sa vyvlastnenie aj na zostávajúcu časť pozemku alebo zostávajúcu časť stavby, ak to vyvlastňovaný uplatnil ako námietku najneskôr pri prerokovaní návrhu na ústnom pojednávaní, aj keď vyvlastnenie tejto zostávajúcej časti pozemku alebo zostávajúcej časti stavby nie je nevyhnutné na dosiahnutie účelu vyvlastnenia. Využitelnosť zostávajúcej časti pozemku alebo zostávajúcej časti stavby posúdi vyvlastňovací orgán na základe znaleckého posudku.

Podľa § 3 ods. 1 vyššie citovaného zákona, bezvýslednosť pokusu o nadobudnutie vlastníckeho práva k pozemku alebo ku stavbe, o zriadenie, obmedzenie, zrušenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu k pozemku alebo stavbe, obmedzenie, zrušenie práv tretích osôb k pozemku alebo ku stavbe dohodou sa preukazuje

- a) písomným odmietnutím návrhu na uzavretie dohody vyvlastňovaným a písomným zhodnotením spôsobov pokusu vyvlastniteľa o dohodu s vyvlastňovaným; vyvlastniteľ je ten, v prospech koho sa má uskutočniť vyvlastnenie alebo
- b) dôkazom o zaslaní a o doručení návrhu na uzavretie dohody vyvlastňovanému, najmä doručenkou, ak bol vyvlastňovaný nečinný v lehote 90 dní odo dňa, keď mu bol návrh na uzavretie dohody doručený, ak osobitné zákony neustanovujú inú lehotu. 2)

Podľa § 4 ods. 1, 3, 4 vyššie citovaného zákona, vyvlastnenému patrí za vyvlastnenie primeraná náhrada, ktorá sa poskytuje v peniazoch.

Podkladom na určenie náhrady za vyvlastnenie je všeobecná hodnota pozemku alebo všeobecná hodnota stavby, alebo všeobecná hodnota práva zodpovedajúceho vecnému bremenu; tá sa určí na základe znaleckého posudku nie staršieho ako dva roky. Náhrada za vyvlastnenie nesmie byť nižšia ako všeobecná hodnota určená znaleckým posudkom.

Ak najneskôr pri prerokovaní návrhu vyvlastniteľa na vyvlastnenie na ústnom pojednávaní účastník konania alebo iná oprávnená osoba namietne skutočnosti, ktoré sú obsahom znaleckého posudku priloženého k návrhu podľa § 9 ods. 2 písm. f), vyvlastňovací orgán zabezpečí odborné vyjadrenie alebo vysvetlenie znalca na účel posúdenia skutočností, ktoré sú dôležité na rozhodnutie o sume náhrady za vyvlastnenie. Náklady spojené s vyhotovením odborného vyjadrenia alebo vysvetlenia znalca sú trovami konania, ktoré znáša vyvlastiteľ.

Podľa § 7 ods. 1, 2 písm. a) vyššie citovaného zákona, na konanie o vyvlastnení je príslušný okresný úrad v sídle kraja, v územnom obvode ktorého sa nachádza pozemok alebo stavba, o ktorej sa má konať, ak osobitný zákon neustanovuje inak.⁸⁾

Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky

a) vykonáva štátnu správu v druhom stupni vo veciach vyvlastnenia, v ktorých vo vyvlastňovacom konaní v prvom stupni koná okresný úrad v sídle kraja ako vyvlastňovací orgán,

Podľa § 8 ods. 1 vyššie citovaného zákona, účastníkmi vyvlastňovacieho konania sú:

- a) vyvlastiteľ,
- b) vyvlastňovaný,
- c) správca konkurznej podstaty,
- d) osoba, ktorej právo môže byť vyvlastnením priamo dotknuté.

Podľa § 9 ods. 1 vyššie citovaného zákona, vyvlastňovacie konanie sa začína len na písomný návrh vyvlastniteľa.

Podľa § 13 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona, ak sú splnené podmienky vyvlastnenia ustanovené týmto zákonom, vyvlastňovací orgán rozhodne samostatnými výrokmi o vyvlastnení práv k pozemku alebo ku stavbe a o náhrade za vyvlastnenie a o spôsobe jej úhrady.

Výrokmi o vyvlastnení práv k pozemku alebo ku stavbe vyvlastňovací orgán

- a) určí účel vyvlastnenia vo verejnom záujme,
- b) rozhodne o
 1. prechode vlastníckeho práva k pozemku alebo ku stavbe,
 2. obmedzení vlastníckeho práva k pozemku alebo ku stavbe alebo
 3. vzniku, obmedzení, alebo zániku práva zodpovedajúceho vecnému bremenu k pozemku alebo ku stavbe potrebného na uskutočnenie stavby, alebo opatrenia vo verejnom záujme; opatrením vo verejnom záujme je opatrenie vydané na účel ochrany života, zdravia, bezpečnosti štátu, životného prostredia, nerastného bohatstva, jaskýň, podzemných vôd, prírodných liečivých zdrojov, vodných tokov, kultúrneho dedičstva, ako aj dokončených alebo nedokončených stavieb vo verejnom záujme.
- c) rozhodne o obmedzení alebo zániku práv tretích osôb, len ak by ďalší výkon týchto práv bránil alebo podstatne obmedzoval dosiahnutie účelu, na ktorý sa má vyvlastniť,
- d) rozhodne o rozšírení predmetu vyvlastnenia, ak je to odôvodnené podľa § 2 ods. 4 až 7,
- e) určí, v akej lehote a akým spôsobom je vyvlastiteľ povinný začať s užívaním pozemku alebo stavby na účel, na ktorý sa vyvlastnila,
- f) rozhodne o námietkach účastníkov vyvlastňovacieho konania týkajúcich sa vyvlastnenia, ak boli uplatnené,
- g) rozhodne o povinnosti nahradiť trovy konania.

Podľa § 19 vyššie citovaného zákona, konania o vyvlastnení začaté a právoplatne neukončené pred 1. júlom 2016 sa dokončia podľa predpisu účinného do 30. júna 2016.

65. Podľa § 3 ods. 1, 2, 4, 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení účinnom v čase rozhodovania žalovaného (ďalej len „správny poriadok“), Správne orgány postupujú v

konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmiernu vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 47 ods. 3 vyššie citovaného zákona, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

66. Podľa § 27 ods. 1 SSP, pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy správny súd na návrh žalobcu posúdi i zákonnosť skôr vydaného rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, z ktorého preskúvané rozhodnutie alebo opatrenie vychádza, ak bolo preň skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie záväzné a ak skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie nebolo samostatne možné preskúmať správnym súdom podľa § 6 ods. 2. Ak orgán verejnej správy, ktorý vydal skoršie rozhodnutie alebo opatrenie, nie je v konaní pred správnym súdom žalovaným, má postavenie účastníka konania podľa § 32 ods. 3 písm. c).

Podľa § 62 ods. 1 SSP, žalobca môže meniť rozsah a dôvody žaloby len do uplynutia lehoty určenej zákonom na podanie žaloby na správny súd.

Podľa § 134 ods. 1, 2 SSP, správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

Správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

a/ rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu,

b/ rozhodnutie alebo opatrenie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený,

c/ ide o veci podľa § 192,

d/ ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. c), ak je žalobcom fyzická osoba,

e/ ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. d),

f/ vec súvisí s ochranou práv spotrebiteľa.

Podľa § 177 ods. 1, 2 SSP, správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

Ochrany iných ako subjektívnych práv sa môže domáhať len prokurátor alebo subjekt výslovne na to oprávnený zákonom.

Podľa § 178 ods. 1 SSP, žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

Podľa § 181 ods. 1, 4 SSP, fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnou žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

Zmeškание lehoty podľa odsekov 1 až 3 nemožno odpustiť.

67. Žalobca v podanej žalobe vzniesol viacero námietok proti rozhodnutiu žalovaného zo dňa 07. 06. 2019, ako i proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 20. 12. 2018, pričom okrem iného namietal, že rozhodnutie orgánu verejnej správy bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu, ako aj dodatočne, podaním zo dňa 22. 03. 2022 rozšíril žalobný dôvod v zmysle § 134 ods. 2 písm. b) SSP v podobe, že v administratívnom konaní na prvom stupni rozhodol vylúčený a tým aj pre rozhodovanie neoprávnený orgán.

V prípade, ak by rozhodnutie orgánu verejnej správy bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu, alebo by rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol zo zákona oprávnený, jednalo by sa o také vady, na ktoré správny súd prihlíada ex offo a v takom prípade nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby (ust. § 134 ods. 2 písm. a/ a b/ SSP), pričom takéto zistenie správneho súdu by bolo dôvodom na zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia v zmysle ust. § 191 ods. 1 písm. a/ a b/ SSP. Pri zistení takejto vady správny súd už z dôvodu hospodárnosti a efektívnosti konania nezisťuje existenciu iných dôvodov pre zrušenie rozhodnutia. S poukazom na uvedené súd prioritne preskúmal, či žalobou napadnuté rozhodnutia vydali správne orgány, ktoré boli na to vecne príslušné a tiež tú skutočnosť, či správne orgány rozhodovali na základe účinného právneho predpisu.

Vecná príslušnosť správneho orgánu je upravená v ust. § 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov a určuje, ktorý typ (kategória) správneho orgánu koná a rozhoduje vo veci v prvom stupni. Správny poriadok nemá konkrétne ustanovenie o určení vecnej príslušnosti, ale odkazuje iba na osobitné zákony upravujúce jednotlivé úseky štátnej správy. Týmto zákonom v predmetnej veci (jedná sa o vyvlastňovacie konanie) je zákon č. 282/2015 Z. z., ktorý v § 7 ods. 1 určuje, že na konanie o vyvlastnení je príslušný okresný úrad v sídle kraja, v územnom obvode ktorého sa nachádza pozemok alebo stavba, o ktorej sa má konať, ak osobitný zákon neustanovuje inak. A v odseku 2 písmeno a) určuje, že Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky vykonáva štátnu správu v druhom stupni vo veciach vyvlastnenia, v ktorých vo vyvlastňovacom konaní v prvom stupni koná okresný úrad v sídle kraja ako vyvlastňovací orgán, z uvedeného dôvodu bolo potrebné dospieť k záveru, že v správnom konaní rozhodovali vecne príslušné správne orgány.

Správny súd sa následne zaoberal aj námietkou žalobcu zo dňa 22. 03. 2022 a mal za to, že námietka žalobcu sa týkala otázky zaujatosti prednostu prvostupňového správneho orgánu a bola vznesená až v priebehu konania, teda po zákonom stanovenej lehote na podanie žaloby. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné predmetnú námietku považovať za vznesenú oneskorene (koncentračná zásada). Súd sa pritom nestotožnil s vyjadrením žalobcu, že ide o rozšírenie žalobného dôvodu v súlade s ust. § 134 ods. 2 písm. b/ SSP. V zmysle koncentračnej zásady je uvádzanie skutkových okolností a právneho posúdenia veci a označovanie dôkazných návrhov v zásade obmedzené, až na výnimky stanovené zákonom v citovanom ustanovení SSP, len do uplynutia lehoty na podanie žaloby. Navyiac, skutočnosť, že bývalý prednosta Okresného úradu Nitra Ing. F. L., MBA sa stal v júni 2021 prokuristom spoločnosti MH Invest, s.r.o. nemožno vyhodnotiť tak, že rozhodnutia Okresného úradu Nitra, ktoré boli vydané v čase výkonu funkcie prednostu Ing. L., sú rozhodnutiami, ktoré vydal orgán, ktorý na to nebol zo zákona oprávnený. Oprávnenosť orgánu vo veci konať je daná jeho vecnou príslušnosťou upravenou v príslušných zákonných ustanoveniach, a pokiaľ má účastník konania dôvodné podozrenie, že osoba, ktorá vydala rozhodnutie, bola neoprávnenou osobou, resp. zaujatou osobou, môže uplatniť i v správnom konaní námietku predpojatosti. Z listín predložených žalobcom vyplýva, že podal námietku zaujatosti voči vedúcemu odboru výstavby a bytovej politiky Okresného úradu Nitra Ing. U. L., o ktorej bolo rozhodnuté rozhodnutím zo dňa 14. 02. 2018 tak, že uvedený pracovník Okresného úradu Nitra nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci vyvlastňovacieho konania podľa zákona č. 282/2015 Z. z., ktoré sa týka pozemkov vo vlastníctve podávateľa námietky zaujatosti (žalobcu). Rozhodnutie o námietke zaujatosti vydal prednosta Okresného úradu Nitra Ing. F. L., MBA dňa 14. 02. 2018, teda v čase, kedy zastával funkciu prednostu Okresného úradu Nitra. Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP), alebo v čase vydania opatrenia. Tvrdenie žalobcu, že rozhodoval v súdnej veci orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený len na základe toho, že prednosta Okresného úradu Nitra sa stal v júni 2021 prokuristom v spoločnosti MH Invest, s.r.o. nie je spôsobilé spochybníť zákonnosť preskúmaných rozhodnutí v tomto súdnom konaní. Rovnako tak túto zákonnosť nespochybnuje ani zápis zo stretnutia, uskutočneného

v januári 2020, z ktorého taktiež nevyplýva zaujatosť prednostu žalovaného. V tejto súvislosti správny súd poukazuje aj na skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v roku 2018, kedy skutočnosti namietané žalobcom nenastali a ani nie je preukázané, že by mali spolu nejakú súvislosť.

Naviac, v rozhodnutí sp. zn. 8Sžk/42/2020 Najvyšší správny súd zastal ten názor, že ustanovenie § 134 ods. 2 písm. b) SSP rieši prípad, kedy by správny orgán vydal rozhodnutie alebo opatrenie, na vydanie ktorého by nebol v konkrétnej veci podľa zákona oprávnený, to znamená, žeby nemal právomoc o veci konať a rozhodnúť. V uvedenej právnej veci sa však o takýto prípad nejedná. Otázka predpojatosti pracovníkov správneho orgánu je vecou procesného postupu vo veci a prípadnou vadou v konaní a nesúvisí s právomocou správneho orgánu.

Z uvedeného teda vyplývalo, že takýto nesprávny postup v konaní, mal byť namietnutý v zákonom stanovenej lehote na podanie žaloby.

68. V súvislosti s námietkou neúčinného právneho predpisu, správny súd ustálil, že podstatou sporu medzi účastníkmi je zákonnosť postupu orgánov rozhodujúcich o vyvlastnení v súvislosti s aplikáciou zák. č. 175/1999 Z. z. ako lex specialis na rozhodovanie vo veci náhrady za vyvlastňované pozemky, resp. na stanovenie rozsahu povinnosti aplikácie príslušných ustanovení stavebného zákona a zákona o vyvlastňovaní na rozhodovanie o náhrade za vyvlastnenie.

V súvislosti s tým treba uviesť, že právna úprava zákona č. 175/1999 Z. z. predstavuje v otázke rozhodovania o vyvlastnení a náhrade zaň pomerne komplexnú úpravu, na základe ktorej príslušný správny orgán, po zistení nemožnosti dohody na sume náhrady za vyvlastnenie, stanovenej postupom súdneho znalca v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z. z., odkáže pôvodného vlastníka vyvlastnenej nehnuteľnosti na súdne konanie pred civilným súdom. V civilnom konaní sa môže domáhať priznania navýšenia ceny určenej znalcom, napríklad aj na základe spochybnenia správnosti záverov znaleckého posudku. Takýmto postupom sa dosiahne vyváženie záujmu a potrieb štátu na vysporiadaní vlastníckych vzťahov potrebných na prípravu stavieb, ktoré sú významnou investíciou a záujmu a práva pôvodného vlastníka vyvlastňovaného pozemku na primeranú náhradu za odňatie vlastníckeho práva v zmysle čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky.

Najvyšší súd SR v rozsudku pod sp. zn. 1Sžk/45/2019 podotkol, že na konania o vyvlastnení, začaté po 30. 06. 2016 sa vzťahuje zákon č. 282/2015 Z. z., ktorý v zmysle zásady „lex posterior derogat legi priori“ nahrádza dovtedy aplikovanú právnu úpravu obsiahnutú v § 108 a nasl. stavebného zákona. S účinnosťou od 01. 07. 2016 je tak všeobecným predpisom o vyvlastňovaní zák. č. 282/2015 Z. z.

Pokiaľ teda zákon č. 175/1999 v § 4a ods. 1 odkazuje na podpornú aplikáciu všeobecného predpisu o vyvlastňovaní, má tým na mysli práve zákon č. 282/2015 Z. z.

Konanie o vyvlastnení bolo začaté na základe návrhu podaného dňa 20. 07. 2018, preto niet pochyb o tom, že v predmetnej veci neboli splnené podmienky podľa § 19 zák. č. 282/2015 Z. z. na postup podľa stavebného zákona. Pokiaľ teda konkrétna otázka nie je upravená zákonom č. 175/1999 Z. z., správne orgány sú povinné postupovať v rámci právnej úpravy zák. č. 282/2015 Z. z., pričom v danom prípade tak učinili, preto námietka neúčinného právneho predpisu je nedôvodná.

69. Zároveň vo vyššie uvedenom rozsudku Najvyššieho súdu SR bolo skonštatované, že vo výrokovej časti rozhodnutia bol určený účel vyvlastnenia vo verejnom záujme, ktorým je „Vybudovanie strategického parku“ k. ú. H.e, B., G., Z., B., O., E.. V tejto súvislosti kasačný súd poukázal na Osvedčenie o významnej investícii na realizáciu stavby č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13. 07. 2015 v znení doplnenia osvedčenia pod č. 2081/2015-1000-35613 schváleného uznesením vlády SR č. 413/2015 zo dňa 21. 07. 2015, a v znení doplnenia osvedčenia o významnej investícii č. 08806/2017-4220-10455 zo dňa 27. 02. 2017 vydaného Ministerstvom hospodárstva SR schváleného uznesením vlády SR č. 95/2017 zo dňa 22. 02. 2017, v zmysle ktorých je vyššie uvedená stavba významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme. Preto pokiaľ prvostupňový správny orgán vyššie uvedeným spôsobom určil účel vyvlastnenia, postupoval podľa názoru kasačného súdu v súlade s § 13 ods. 2 písm. a) zák. č. 282/2015 Z. z., v dôsledku čoho aj v danom konaní bolo potrebné námietku žalobcu v tejto časti vyhodnotiť za nedôvodnú.

70. Ohľadom ďalších námietok, týkajúcich sa nepreskúmateľnosti napadnutých rozhodnutí, správny súd považuje za potrebné zdôrazniť, že správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR) vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto neprekračuje jej zverenú právomoc, a jednak poskytuje ochranu subjektívnych práv osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je ochrana verejných subjektívnych práv a jeho cieľom predovšetkým ochrana práv fyzických i právnických osôb a ich prostredníctvom potom aj ochrana zákonnosti. Preto v tejto súvislosti nie je bez významu skutočnosť, že žalobca v zápisnici zo dňa 19. 09. 2018, zaznamenávajúcej priebeh ústneho pojednávania podľa § 10 ods. 10 zákona č. 282/2015 Z. z. predložil ním objednaný znalecký posudok č. 153/2013. Zároveň trval na tom, že je vyvlastňovacie konanie extrémne nezákonné a jednoznačne mu takýto návrh na obmedzenie - vyvlastnenie marí jeho investície a zábery, a preto ak by tento návrh na vyvlastnenie bol zákonný, žiadal rozšíriť vyvlastnenie v rozsahu výmery uvedenej v jeho znaleckom posudku, z ktorého vyplývalo, že išlo o určenie hodnoty nehnuteľností pri prechode vlastníctva.

S uvedenou námietkou sa prvostupňový správny orgán vysporiadal s poukazom na § 4 ods. 1, 3, 4 zákona o vyvlastňovaní a odkázal žalobcu na súd. Následne žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že nevyhnutný rozsah je potrebné skúmať nielen z hľadiska rozsahu záberu nehnuteľnosti potrebnej na uskutočnenie účelu, na ktorý sa vyvlastňuje, ale aj z hľadiska intenzity zásahu. Žalovaný uviedol, že námietku rozšírenia vyvlastnenia možno použiť len v prípade, ak vyvlastnením dochádza k prechodu vlastníckeho práva k časti pozemku a vyvlastňovaný by tak nemohol užívať zostávajúcu časť pozemku. Vzhľadom na to, že v tomto konaní nešlo o prechod vlastníckeho práva, ale iba o dočasné obmedzenie vlastníckeho práva a celý pozemok ostáva naďalej vo vlastníctve žalobcu nebolo možné v konaní o vyvlastnení túto námietku uplatniť. Žalovaný podotkol, že rozsah vyvlastnenia musí byť primeraný účelu, na ktorý sa vyvlastňuje. Nemožno rozhodnúť o prechode vlastníckeho práva tam, kde stačí obmedzenie. Žalovaný preto aj túto námietku považoval za nedôvodnú.

71. Vychádzajúc z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu správny súd poukazuje na § 2 ods. 3 zákona č. 282/2015 Z. z., z ktorého vyplýva, že rozsah vyvlastnenia musí byť primeraný účelu, na ktorý sa vyvlastňuje. Nemožno rozhodnúť o prechode vlastníckeho práva tam, kde stačí jeho obmedzenie. Ak by obmedzenie vlastníckeho práva bolo pre vyvlastňovaného nepriaznivejšie ako jeho prechod, rozhodne sa o prechode vlastníckeho práva, ak to vyvlastňovaný uplatnil ako námietku najneskôr pri prerokovaní návrhu na ústnom pojednávaní, aj keď tento prechod nie je nevyhnutný na dosiahnutie účelu vyvlastnenia. Vyvlastňovaný je ten, proti koho majetku vyvlastnenie smeruje a je vlastníkom alebo spoluvlastníkom vyvlastňovaného pozemku alebo stavby alebo má k tomuto pozemku alebo k tejto stavbe právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Správne orgány síce správne podotkli, že nemožno rozhodnúť o prechode vlastníckeho práva tam, kde stačí jeho obmedzenie, avšak v žiadnom rozsahu svoju správnu úvahu nezdôvodnili. Rovnako tak sa nezaoberali ani tým, či žalobca na ústnom pojednávaní nepodal návrh na prechod vlastníckeho práva a následne v tomto smere nedoplnili dokazovanie. Samotný poukaz na § 2 ods. 2 zákona č. 282/2015 Z. z. a skutočnosť, že nešlo o prechod vlastníckeho práva, ale iba o dočasné obmedzenie vlastníckeho práva a celý pozemok zostal vo vlastníctve žalobcu, nebolo možné považovať za dostatočné odôvodnenie, týkajúce sa obmedzenia vlastníckeho práva žalobcu. Ako je zrejmé z vyššie citovaného zákonného ustanovenia, nie vždy obmedzenie vlastníckeho práva je priaznivejšie pre vyvlastňovaného ako jeho prechod, čo žalobca počas správneho, ako aj súdneho konania namietal, nakoľko poukazoval na nevyužiteľnosť vyvlastňovaného pozemku.

72. Námietka týkajúca sa absencie preukázania obmedzenia vlastníckeho práva tak podľa názoru správneho súdu mohla ovplyvniť zákonnosť preskúmaného rozhodnutia. Okrem toho žalobca správne poukázal aj na to, že posúdenie verejného záujmu a jeho osvedčenie je jednou z podmienok, ktoré sú pre naplnenie vyvlastnenia nevyhnutné. V prípade vyvlastnenia, ak sa vo vyvlastňujúcom konaní verejný záujem jednoznačne, a teda bez akýchkoľvek pochybností nepreukáže a následne nezdôvodní nie je možné rozhodnúť o vyvlastnení. Správny súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 323/2020-14, z ktorého vyplýva, že verejný záujem na vyvlastnení nehnuteľností musí byť správnym orgánom náležite skúmaný a odôvodnený. Osvedčenie vlády tvorí len podklad, z ktorého správny orgán vychádza pri svojich úvahách a osvojení si záveru o dôležitosti a všeobecnej prospešnosti vybudovania strategického parku, čo je posudzovaným účelom vyvlastnenia. Nemožno preto súhlasiť so žalobcom, že verejný záujem by bol stanovený vopred vládou, čím by bolo neoprávnené

zasiiahnuté do kompetencie správneho orgánu. Realizáciu stavby strategického parku zabezpečoval, ktorý bol subjektom oprávneným podať návrh na vyvlastnenie na tento účel. Stanovenému účelu zodpovedá aj určenie nevyhnutného rozsahu vyvlastnenia, a teda odvíja sa od rozlohy zamýšľaného strategického parku, a nie od využitia pozemkov inými súkromnoprávnymi subjektmi (napr. Jaguar Land Rover) na základe následne uzavretých zmlúv. Čo sa však týkalo rozsahu vyvlastnenia, resp. obmedzenia vlastníckeho práva, v predmetnom prípade nie je zrejmé, tak z prvostupňového rozhodnutia, ako ani z druhostupňového rozhodnutia, prečo správne orgány považovali obmedzenie vlastníckeho práva za postačujúce. Uvedené zdôvodnenie správny súd nenašiel ani v žiadosti vyvlastniteľa. Preto správny súd mal za to, že v danom prípade nebola vôbec zohľadnená jednak individuálnu ochranu vlastníckeho práva ako takého, kedy vlastník predmetné rozšírenie vyvlastnenia sám navrhuje a zároveň na základe konkrétnych okolností daných v konkrétnom vyvlastňovacom konaní je potrebné zohľadniť či zostatková hodnota, resp. účel užívania nehnuteľnosti pred a po vyvlastnení bude rovnaký. Predmetná správna úvaha tak v prvostupňovom rozhodnutí, ako aj v druhostupňovom rozhodnutí chýba a len samotný odkaz na ust. § 2 ods. 2 zákona č. 282/2015 Z. z. nemožno považovať za vysporiadanie sa s námietkami žalobcu v rozsahu, ktorý by zakladal možnosť preskúmania správnej úvahy tak žalovaného ako aj prvostupňového orgánu verejnej správy.

73. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy je jednou z najzávažnejších väd, ktorými môže byť napadnuté rozhodnutie zaťažené. Ide o takú vadu, ktorá bráni správneému súdu napádané rozhodnutie preskúmať. Rozhodnutie môže byť nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, alebo pre nedostatok dôvodov. Nedostatočné odôvodnené je také rozhodnutie, ak z jeho obsahu nie je zrejmé, aké úvahy viedli orgán verejnej správy pri vyhodnotení dokazovania a pri právnom posudzovaní veci. Nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia, ale aj to, že rozhodnutie neobsahuje skutočnosti, ktoré viedli orgán verejnej správy k rozhodnutiu. Nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov je zásadne založená na nedostatku dôvodov skutkových, pričom musí ísť o vady takých skutkových zistení, o ktoré boli opreté rozhodovacie dôvody. Z § 2 zákona o vyvlastňovaní vyplýva, že vyvlastnenie sa môže uskutočniť len v nevyhnutnej miere, vo verejnom záujme, na účel stanovených zákonom, za primeranú náhradu a len vtedy, ak cieľ vyvlastnenia nemožno dosiahnuť dohodou alebo iným spôsobom. Avšak v ďalších odsekoch citovaného ustanovenia sú uvedené ďalšie podmienky, ktoré je správny orgán povinný vyhodnocovať a zaoberať sa vyjadreniami vyvlastňovaného tak, aby nedošlo k zásahu do jeho vlastníckeho práva v neprimeranom rozsahu, nad mieru nevyhnutnú pre účely vyvlastnenia.

74. Z uvedeného vyplýva, že preukázanie existencie verejného záujmu na vyvlastnení a zároveň odôvodnenie rozsahu vyvlastnenia je skutkovým predpokladom pre možnosť vyvlastnenia. Z toho vyplýva, že ak vyvlastňovací orgán rozhodol o obmedzení vlastníckeho práva a žalovaný jeho rozhodnutie ako vecne správne potvrdil, bolo jeho povinnosťou uviesť v rozhodnutí úvahy ohľadom preukázania účelnosti obmedzenia vlastníckeho práva a to nielen zo strany vyvlastniteľa, ale aj zo strany vyvlastňovaného, t.j. zaoberať sa námietkami vyvlastňovaného ohľadom ďalšieho využitia vyvlastňovanej nehnuteľnosti, možnosti vrátenia do pôvodného stavu, a pod. Keďže vo vyvlastňovacom rozhodnutí aj v rozhodnutí žalovaného bolo preukázanie obmedzenia vlastníckeho práva stotožnené s verejným záujmom a účelom vyvlastnenia, de facto vydané rozhodnutia neobsahujú žiadnu úvahu k preukázaniu dôvodnosti obmedzenia vlastníckeho práva, ktorú by bolo možné podrobiť preskúmaniu, čo spôsobuje ich nepreskúmateľnosť. Absentuje v nich akákoľvek skutková argumentácia, z ktorej by bolo možné správnu úvahou vyvodiť, že vzhľadom na konkrétne okolnosti v danej veci je daný rozsah, v ktorom došlo k obmedzeniu vlastníckeho práva žalobcu, čo znamená, že rozhodnutia neobsahujú skutkové dôvody, o ktoré boli opreté rozhodovacie dôvody.

75. S poukazom na nezdôvodnenie rozsahu obmedzenia vlastníckeho práva, od ktorého sa následne odvíja výška priznanej náhrady, sa správny súd ďalej nezaoberal námietkami žalobcu, týkajúcimi sa primeranosti náhrady. V tejto súvislosti však poukazuje na uznesenie NS SR sp. zn. 1KO/13/2020 zo dňa 25. 11. 2020, podľa ktorého z ustanovení § 14 ods. 1 a ods. 2 zákona o vyvlastňovaní podľa názoru kompetenčného senátu vyplýva súdny prieskum na základe podanej správnej žaloby, a to rozhodnutia vo vzťahu k výroku rozhodnutia o vyvlastnení podľa ust. § 13 ods. 2 zákona č. 282/2015 Z. z., ale aj rozhodnutia vo vzťahu k výroku o finančnej náhrade podľa § 13 ods. 3 zákona č. 282/2015 Z. z. Výrok rozhodnutia o finančnej náhrade v zmysle § 13 ods. 3 zákona č. 282/2015 Z. z. je možné preskúmať na základe podanej správnej žaloby s poukazom na § 14 ods. 2 vety druhej a tretej zákona č. 282/2015 Z. z., v rozsahu námietok vyplývajúcich z ust. § 4 ods. 4 zákona č. 282/2015 Z. z., podľa ktorého ak

najneskôr pri prerokovaní návrhu vyvlastníteľa na vyvlastnenie na ústnom pojednávaní účastníkov konania alebo iná oprávnená osoba namietne skutočnosti, ktoré sú obsahom znaleckého posudku priloženého k návrhu podľa § 9 ods. 2 písm. f), vyvlastňovací orgán zabezpečí odborné vyjadrenie alebo vysvetlenie znalca na účel posúdenia skutočností, ktoré sú dôležité na rozhodnutie o sume náhrady za vyvlastnenie. Náklady spojené s vyhotovením odborného vyjadrenia alebo vysvetlenia znalca sú trovami konania, ktoré znáša vyvlastniateľ.

76. Ďalšie procesné pochybenia, zakladajúce zrušenie napadnutých rozhodnutí zistené neboli, preto správny súd ustálil, že dôvodom na zrušenie rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy bol ten, že odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia, ktoré z hľadiska jeho obsahu nezodpovedalo zákonným požiadavkám na vyvlastňovacie rozhodnutie. Žalovaný zároveň pochybil, keď prvostupňové rozhodnutie s takýmito vadami, majúcimi vplyv na zákonnosť rozhodnutia potvrdil.

77. Z vyššie uvedených dôvodov bolo potrebné žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 07. 06. 2019, ako i rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 20. 12. 2018 (čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal) zrušiť a vec vrátiť správnejmu orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie v zmysle ust. § 191 ods. 1 písm. d/, ods. 3 písm. a/ SSP, teda z dôvodu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

78. V ďalšom konaní budú orgány verejnej správy vzhľadom na vytýkané nedostatky odôvodnenia povinné rozhodnúť v intenciách vysloveného právneho názoru správneho súdu, ktorý je v zmysle § 191 ods. 6 SSP záväzný.

79. V tejto súvislosti dáva správny súd do pozornosti správnym orgánom povinnosť vyplývajúcu z ust. § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, teda presne a úplne zistiť skutočný stav veci. Úplnosť zistenia podkladov znamená, že boli vykonané všetky prešetrenia a dôkazy, ktoré majú pre danú vec rozhodujúci význam. Presnosť zistenia znamená, že skutkové zistenia vyvedené z vykonaného prešetrenia zodpovedajú skutočnému stavu v čase rozhodovania správneho orgánu. Požiadavka zákona, čo najúplnejšie a najpresnejšie zistiť skutočný stav veci, je procesným vyjadrením zásady materiálnej pravdy (§ 3 ods. 5 vyššie citovaného zákona). S uplatňovaním zásady materiálnej pravdy súvisí aj zodpovednosť za zisťovanie podkladov, ktorú nesie správny orgán. Následne v ďalšom konaní bude povinnosťou správnym orgánom postupovať v súlade s ustanoveniami správneho poriadku a svoje rozhodnutia riadne odôvodniť.

80. Okrem toho správny súd dodáva, že námietky, ktoré žalobca vzniesol na pojednávaní v predmetnej veci ako novoty, bolo potrebné považovať za námietky uplatnené jednoznačne po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie správnej žaloby, a preto sa s nimi správny súd nemohol zaoberať a posudzovať ich, ako ani na ne nemohol prihliadať podľa ust. § 62 ods. 1 v spojení s § 181 ods. 3 SSP. Navyše, je úplne irelevantné, na akej pozícii v súčasnosti vystupujú osoby, ktoré sa akýmkoľvek spôsobom zapojili do rozhodovacieho procesu, keď v čase ich rozhodovania nevznikli žiadne odôvodnené pochybnosti o ich nezaujatosti. Je potrebné si tiež uvedomiť, že na základe podanej žaloby v predmetnej veci a žalobných bodov v nej uvedených nie je možné preskúmať iné rozhodnutia vydané v procese prípravy a realizácie výstavby priemyselného parku (pokiaľ je na ich preskúmanie zákonom upravený postup), resp. poukazovať na prípadné pochybenia alebo nedostatky v iných správnych konaniach (napr. v stavebnom, resp. kolaudačnom konaní, týkajúcom sa stavby, nachádzajúcej sa na spornom pozemku, resp. otázky týkajúce sa realizácie výstavby), ktoré predchádzali stavebnému konaniu alebo ktoré budú na stavebné konanie nadväzovať.

81. O trovách konania správny súd rozhodol tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech (súd žalobe vyhovel), priznal právo na plnú náhradu trov konania, a to s poukazom na ust. § 167 ods. 1 SSP. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

O trovách pribratých účastníkov súdneho konania rozhodol správny súd tak, že im nepriznal náhradu trov konania podľa ust. § 169 SSP, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky pre priznanie náhrady trov pre týchto účastníkov konania. Správny súd pribratým účastníkom konania neuložil žiadnu povinnosť, v súvislosti s plnením ktorej by im vznikli trovy konania. Za uloženie povinnosti nemožno považovať výzvu

súdu zaslanú ostatným účastníkom konania (resp. ich právnym zástupcom), aby sa k podanej žalobe vyjadrili s poučením, že ak tak ostatní účastníci konania, správny súd môže vo veci konať ďalej (ust. § 105 ods. 2 SSP). Pribratí účastníci konania (MH Invest, s.r.o.) podali písomné vyjadrenie k podanej žalobe, ako aj sa právny zástupca spoločnosti MH Invest, s.r.o. zúčastnil nariadeného pojednávania, ale ani napriek tomu v predmetnej veci správny súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých by bolo možné pribratým účastníkom konania priznať právo na náhradu trov konania. Účasť na nariadenom pojednávaní je právom každého účastníka konania.

82. Súd takto rozhodol v pomere hlasov 3:0, a to s poukazom na ust. § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu správneho súdu nie je prípustný opravný prostriedok, ak tento zákon neustanovuje inak. (ust. § 133 ods. 2 SSP).

Proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu je prípustná kasačná sťažnosť, ak zákon neustanovuje inak (ust. § 439 ods. 1, 2, 3 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v ust. § 440 ods. 1, 2 SSP.

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu subjektu oprávnenému na jej podanie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2 SSP. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), pričom sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) a v prípade, ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.